

ശ്രീഃ
ശ്രീമതേ രാമാനുജായ നമഃ
ശ്രീമതേ നിഗമാന്തമഹാദേശികായ നമഃ

ശ്രീമദാശുകവിസാർവഭൗമ ശ്രീനിയഃ കൃതിഷു
॥ ശ്രീമന്മൃതരാമായണം ॥

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

ശ്രീ രംഗരാമാനുജ മഹാദേശികൻ

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

വിഷയസൂചി

1	ബാലസ്മനഃ	2
2	അയോധ്യാസ്മനഃ	12
3	അരൺധസ്മനഃ	17
4	കിഷ്കിന്ധാസ്മനഃ	22
5	സുന്ദരസ്മനഃ	26
6	യുദ്ധസ്മനഃ	38
7	പ്രകീർണസ്മനഃ	51

ശ്രീഃ
ശ്രീമതേ രാമാനുജായ നമഃ
ശ്രീമതേ നിഗമാന്തമഹാദേശികായ നമഃ

|| ബാലസുന്ദരഃ ||

കവിതാജിതകൽലോലികന്യകാകാന്തവക്ഷസേ |
കരുണാദിഗുണാഘ്രായ കമലാനിധയേ നമഃ ||

ശ്രീമദ്വേങ്കടശേഷദേശികമണേരസ്മദ്ഗുരോർഭാരതിം
അന്യാദൃക്ഷമദീയദിവ്യസുഷമാസേവേതി പദ്യാകൃതിം |
അന്തർഭാവയതോ ബഹിർയദഭവൻമന്ദസ്മിതം തത് പ്രഭോ !
മഹ്യം സമ്പദമാതനോതു സതതം മഹ്യാഃ സുതായാഃ പതേ ! || 1.1 || 1

സീതാലക്ഷ്മണമധ്യമണ്ഡനമണേഃ രാമസ്യ രന്ധ്യാന്മനഃ
പീതാംഗസ്യ ഹനുമതശ്ശുഭദൃശാ ബദ്ധാഞ്ജലേസ്സാദരം |
ഭീതോപേതവിഭീഷണായ ദയയാ ദാതുസ്സമസ്തശ്രീയാം
ശീതാംശുപ്രതിമാനനസ്യ മധൂരം മന്ദസ്മിതം പാതു നഃ || 1.2 || 2

“മഹാപാപൗഘാനാമഹമനുപമാനാം രചയിതാ
ദശാസ്യാനാം ജേതാ മമ രഘുപതേ ! ദേഹി ചരണൗ” |
ഇതി ശ്രീമദ്വാച്യവനിദുഹിത്യസൗമിത്രിഹനുമത് -
സമക്ഷം യൻമന്ദസ്മിതമിദമിമം പാതു തവ മാം || 1.3 || 3

“വിഷ്ണോ ! പങ്ക്തിരഥസ്യ പാർഥിവമണേഃ പുത്രത്വമേത്യാവനൗ
കുർയാഃ പങ്ക്തിമുഖസ്യ രാക്ഷസപതേഃ ദുഷ്ടാന്തനസ്സംഹൃതിം” |
ദാന്തിം പങ്ക്തിമഹോ പ്രദർശ്യ വിബുധൈരിത്യർഥിതഃ സാദരം
ത്വം താം പങ്ക്തിമദർശയൻ യദകരോഃ മന്ദസ്മിതം പാതു തത് || 1.4 || 4

“മാ മാ ഭീതിർഭവതു ഭവതാം ഭദ്ര”മിത്യുക്തീരമ്യം
മായാപേതം സദസി മരുതാം യത് സ്മിതം മന്ദമാസീത് |

മുഗ്ധം തത്കിം വസതി ച മുഖാവാസനേ സ്യാനനേ തേ
സ്തിഗ്ധം മഹ്യം ദിശതു തദിദം ഭദ്രപൂർണാമഭിതിം || 1.5 || 5

“സാഹായം തവ സംവിധാതുമവനൗ സൃഷ്ടോ മയാ ജാംബവാൻ”
“സ്നേഹസ്നേ പരമഃ പിതാമഹ ! മയി” “ത്വം മത്പിതാ കിൻവിദം?” |
“കിന്നാജോ മമ ഹേ ! പിതാമഹ ഇഹ ശ്രീമ”ന്നിതി വ്യാഹൃതൗ
ധാതുസ്നേ ച യദാസ മന്ദഹസിതം തത്തേദ്യ വിദ്യാതതേ || 1.6 || 6

“ദത്തഃ കിം മമ രംഗിണാ കരുണയാ സത്യം സുതസ്തുത്സമഃ
കിം വാഗ്മി സ്വയമേവ യേന സുഷമാ കാചിൻമുഖേ താവകേ |
നേത്രം കോമലപദ്മപത്രവിപുലം വത്സേ”തി മാതുർഗിരാ
യൻമന്ദസ്മിതമാസ്യഭൂഷണമഭൂത് തത്തേദ്യ വിദ്യാതതേ || 1.7 || 7

“നിദ്രാമേതി ന ലാലിതോപി മധുരൈഃ ഗീതൈസ്സുമിത്രേ ! ശിശുഃ
വാല്യേസ്മിൻ തവ ലക്ഷ്മണേ തു നിഹിതേ ദ്രാഗേതി നിദ്രാ”മിതി |
മാതുസ്നേ ഗദിതം നിശച്യ രചിതം മന്ദസ്മിതം യത്തുയാ
തത് കിം ദർശയസി സ്വയം മമ പുരഃ ശ്രീമാതുവംശ്യസ്യ ഭോഃ || 1.8 || 8

ഡോലായാം ജനനീ ന സുപ്ത ഇതി സാ ത്യാം വീക്ഷ്യ തൂർണം തതഃ
സൗമിത്രിം സവിധേ വിധായ മധുരം ഗാതും പ്രവൃത്താ തദാ |
സാകൃതം തവ നാമ യച്ച വദനേ മന്ദസ്മിതം മഞ്ജുലം
തദ്യേദം വധുവൂർനിവാസ ! ഭഗവൻ ! ഹേ !
രാമഭദ്ര ! പ്രഭോ ! || 1.9 || 9

“ത്രാതാ തസ്യ ഗജസ്യ കിം നു തനയോ ജാതോ മമാ്യാം പുമാൻ
ആദാവേവ ഗജാധിരോഹണവിധൗ ആനമ്യ പുഷ്പേ ധൃതഃ |
സാനന്ദേന ഗജേന സദ്മനയനം തേനേ”തി വാചാ പിതൃഃ
യൻമന്ദസ്മിതമാനനേ തവ ബഭൗ തത് കിൻവിദം രാജതേ ? || 1.10 || 10

“അഹം വേദ്മീത്”യേവം വദതി കുശികശ്രീതനുഭവേ
 വസിഷ്ടസ്യാദേശാദ് അപി ദശരഥേ സ്വസ്ഥമനസി |
 ധനുർഹസ്തസ്യാസീദ് വദനകമലേ മന്ദഹസിതം
 യദേതത് തത് സ്യാമിൻ ! ജയതി വധുവൂർവാസ ! ഭവതഃ || 1.11 || 11

ഭൂയശ്ചിത്രാഃ സുരദ്യാഃ പഥി കുശികഭുവഃ ശൃൺവതസ്തേ കഥാസ്താഃ
 ദൃഷ്ട്യാ സൗമിത്രിവക്ത്രം രസമനുഭവതഃ പ്രീതിമൻമാനസസ്യ |
 ആസീൻമന്ദസ്മിതം യദ് വദനകമലജം ഹന്ത ! സാകുതമേതത്
 സത്യം സമ്പൻമയം സത് സ്തുരതി രഘുപതേ !
 പശ്യതശ്ചിത്തഹാരി || 1.12 || 12

“സുന്ദസ്ത്രീ ന തു സുന്ദരീ ബലവതീ നൈഷ്യാബലാ രാക്ഷസി
 യക്ഷീ നോ ബത ! താടകാ നരസിരാഹാരാ നരാഹാരിണീ” |
 ഇത്യേവം കുശികാത്മജസ്യ വചസാ മന്ദസ്മിതം യൻമുഖേ
 ജാതം തേന സഹാസി കിം നു വധുവൂർഭേശം
 സമദ്യാഗതഃ ? || 1.13 || 13

“ഏതാം നാശയ താടകാം ന ഹി ഘൃണാ നാരീതി കാർയാ ത്യയാ
 നാരീയം ഖലു രൂപതോ രഘുമണേ ! ദുഷ്ടോ മഹാൻ കർമ്മതഃ” |
 ഇത്യാകർണ്യ മൂനേർവചസ്സവ മുഖേ മന്ദസ്മിതം യദ് ബഭൗ
 തദ്വേദം വധുവൂർനിവാസ ! ഭഗവൻ ! ഹേ ! രാമഭദ്ര !
 പ്രഭോ ! || 1.14 || 14

“വധ്യേയം വനിതേതി മാ വഹ ദയാം കാവ്യസ്യ മാത്യാപി സാ
 വാഛരതീ വിബുധാധിനാഥരഹിതം ലോകം ഹതാ വിഷ്ണുനാ” |
 ഇത്ഥം ഗാധിസുതോദിതാം ശ്രുതവതോ വാചം രഘുത്തംസ ! തേ
 യൻമന്ദസ്മിതമാനനേ സമഭവത് സത്യം തദേതത് പ്രഭോ ! || 1.15 || 15

ഹത്യാ താം മുദിതേന തേന മുനിനാ ദത്താനി മുർത്താൻയഹോ !
 സർവാസ്രാണി വിധേയതാമുപഗതാൻയഗ്രേ വിലോക്യ പ്രഭോ ! |
 യൻമന്ദസ്മിതമാസ വക്ത്രകമലേ തത്തേ ജഗൻമംഗലം
 ശ്രീമൻ ! ശ്രീവധുവൂർവിഹാര ! ഭഗവൻ ! അദ്യാത്ര
 വിദ്യാതതേ || 1.16 || 16

“ഉച്ചൈർവൃക്ഷഗണൈർധരാതലഭവൈഃ പീതാംബരൈശ്ശോഭനൈഃ
 മേഘശ്യാമലകോമലൈഃ പരിവൃതഃ സിദ്ധാശ്രമശ്ശോഭതേ |
 അസ്മിൻ വാമനസിദ്ധിഭേ മമ മഖോ വത്സേ”തി വാചാ മുനേഃ
 യൻമന്ദസ്മിതമാസ ത്യേത്ര വധുവൂർഭദശേ തദേവേക്ഷ്യതേ || 1.17 || 17

ആകാശേ രജനീചരൈഃ പരിവൃതേ രക്തേന വേദിസ്ഥലേ
 ഹാഹേതി ധ്വനിനാ മുഖേ ച മുഖരേ തേഷാം മുനീനാമപി |
 ആസീത്തേ വദനേ സ്മിതം മിതമിദം ഹസ്തേ ശരാ ആശരാഃ
 ധ്വന്യാസ്തൈർഹി സമുദ്രമധ്യപതിതോ മാരിചനീചോഽപി സഃ || 1.18 || 18

“ആകാശേ രജനീചരാഃ അഹഹ ! തേ വർഷന്തി രക്താൻയമീ
 യാതാസ്തേ ക്വ നു രാമദ്രധനുഷാ മുക്തൈഃ ശരൈസ്താഡിതാഃ ?” |
 ഇത്യേവം കുശികാത്മജസ്യ സവനേ ജാതാ മുനീനാം ഗിരഃ
 ശ്രുത്യാ താ വദനേ തവാതിമധൂരം മന്ദസ്മിതം തത് കിമു ? || 1.19 || 19

“യാമ ശ്രീമിഥിലാം ധനുർവിജയതേ യത്രാദ്ഭൂതം ശാമഭവം
 കന്യാരത്നമപി പ്രകാമസുഭഗം യത്രാസ്തി വാസുന്ധരം” |
 ഇത്യേവം വചസാ മുനേസ്സവ മുഖേ മന്ദാക്ഷവീർയാൻവിതം
 യൻമന്ദസ്മിതമാബഭൗ രഘുമണേ ! തത്സത്യമേതത് പ്രഭോ ! || 1.20 || 20

യാത്രാ രഥൈർഗജതുരംഗപദാതിഭിഃ കിം
 ഹൃദ്യാ തവാഥ ശകടീഭിരിയം മുനീനാം |

ഇത്ഥം മൂന്നൗ വദതി രാമ ! തവാനനേ യദ്
മന്ദസ്മൃതം തദിദമിത്യവധാരയാമി || 1.21 || 21

ശതശകടസമുത്ഥൈരാകുലൈശ്ശബ്ദജാലൈഃ
ശതപഥമുഖജാദിസ്സത്കമാദിർമുനീനാം |
ശതദലമുഖ ! യത്തേ മന്ദമാസീത് സ്മൃതം തത്
ശതമുഖമിഹ മോദം പശ്യതാം സംവീധത്തേ || 1.22 || 22

“ശിലാ ബാലാ കാചിത് ബലമനലീലാവിലുലിതാ
വസത്യസ്മിൻ ദേശേ തവ പദരജോ വാഛരതിതരാം” |
ഇതി ശ്രുത്യാ വാചം കുശികസുതവക്ത്രാദിഗലിതാം
സ്മൃതം മന്ദം യത്തേ ജയതി തദിദം ശ്രീരഘുപതേ ! || 1.23 || 23

ശിലാ സാ സംസ്സൃഷ്ടാ ചരണരജസാ തേ രഘുപതേ !
പുരോദേശേ ജാതാ പരമരമണീയാഥ രമണീ |
മൂന്നേഃ പ്രാന്തേ ചാഭൂൻമുനിരഥ പരഃ കോപി മുദിതഃ
മുഖേ മുഗ്ധേ മന്ദസ്മൃതമപി മനോജ്ഞം തവ തദാ || 1.24 || 24

വിശ്വാമിത്രമുനീശ്വരേണ കഥിതാഹൽയാകഥാം ശൃൺവതഃ
പാദസ്പൃഷ്ടശിലാതലാത് സമുദിതാം ശ്യാമാം പുരഃ പശ്യതഃ |
വേഗാദാഗതഗൗതമാമലമുഖാത് ജാതാശിഷോ ഭേജുഷഃ
യൻമന്ദസ്മൃതമാസ രാമ ! തദിദം കിൻവത്ര വിദ്യാതതേ || 1.25 || 25

“ഭക്ത്യാ രാമ ! ശിലാമദാ മമ മുദാ പൂർണാമിമാം ഭാമിനീം
ഭക്ത്യാ നാമ ധനുർഭജാവനിഭവാം ശ്രീജാനകീം ഭാമിനീം” |
ഏവംവാദിനി ഗൗതമേ കുശികഭൂസന്തോഷസംവർധകേ
യൻമന്ദസ്മൃതമാനനേ തവ ബഭൗ തത് സാമ്പ്രതം ഭാസതേ || 1.26 || 26

“ദാരാൻ മഹ്യമദാ മുദാ പരിഗതാനാനന്ദപൂർണോസ്സുഹം
ഭ്രാന്തനസ്സനുജ്ജ്ഞാതാനന ഇതസ്സുഭ്യം സ താൻ ദാസ്യതി” |

ഏവംവാദിനി ഗൗതമേ കുതുകിനാ ശ്രീകൗശികേനേക്ഷിതം
യൻമന്ദസ്മിതമാനനേ തവ ബഭൗ തദ് ദ്വോതത്യേദ്യ പ്രഭോ || 1.27 || 27

“സൗന്ദര്യസ്യ വിഭുഷണം വിജയതേ സോഽയം കുമാരോ നവഃ
സീതാ ചേയമമുഷ്യ ഭുഷണതയാ സ്ഥാതുന്തരാമർഹതി |
മധ്യേ കാമപൃഷ്ടതോഽപി കഠിനം ശൈവം ധനുർവർതതേ
ഭാഗ്യാഽഗ്യാ മിമിലാ നു നേ”തി ജനതാലാപാനു മന്ദസ്മിതം || 1.28 || 28

“മൻമാതാ കിമദർശി ദാശരഥയേ”? “സന്ദർശിതാ സംഗതാ
പിത്രാ തേ ജമദഗ്നിനേവ മുനിനാ ശ്രീരേണുകാ സാ പുരാ” |
ഇത്ഥം ഗൗതമസൂനൂനാ സഹ മൂന്നൗ സംഭാഷമാണേ തദാ
യദ്രാമ ! സ്മിതമാനനേ തവ ബഭൗ തത്സത്യമേതത് പ്രഭോ ! || 1.29 || 29

“സോഽയം ഗാധിസുതോ മഹാൻ ശൂണു കഥാം തപ്തം തപസ്താദ്യശം
യസ്യാപത്യമുദാഹരന്തി ഭരതശ്രീമാതരം താദ്യശീം” |
ഏവംവാദിനി ഗൗതമസ്യ തനയേ മന്ദസ്മിതം യൻമുഖേ
രാമാഭൂത്തവ തത്കിലാത്ര മധൂരം വിദ്വോതത്യേത്രോത്തമം || 1.30 || 30

“ചക്രേ കാഞ്ചന ദേവലോകവനിതാം സദ്യശ്ശിലാമാഗതാം
ഏതത്തിഷ്ഠതു ദേവലോകമപരം സോഽയം മുനിർനിർമമേ” |
ഏവം നാമ നിശച്യ തത്ര ച ശതാനന്ദസ്യ വാചം മൂനേഃ
യൻമന്ദസ്മിതമാനനേ തവ ബഭൗ തത് സാമ്പ്രതം ദൃശ്യതേ || 1.31 || 31

“ശൂനശ്ശേപം പിത്രാ ധനനിഹിതദ്യഷ്ട്യാ നൃപതയേ
പരിത്യക്തം മാത്രാ ശരണമിതി പാദാന്തപതിതം |
അരക്ഷദ്യഃ പുത്രാനപി ശതമഹോ ! ശാപവിഷയാൻ
വിധായേ”തി ശ്രുത്യാഭവദവതു മന്ദസ്മിതമിദം || 1.32 || 32

“അതിക്ഷുദ്യുക്തസ്തൻ സ്വകരകലിതസ്വന്നമപി യഃ
പരസ്മൈ ദത്യാ തത് പരിഹൃതമനോജാതവികൃതിഃ |

തപശ്ചക്രേ ഭൂയോ മൂനി"രിതി ശതാനന്ദവചസാ
സ്മിതം മന്ദം യത്തേ തദിദമവതാൻമാം രഘുപതേ ! || 1.33 || 33

"ആനീതം ശകടേ മനുഷ്യനിവഹൈഃ സംഖ്യാതിഗൈസ്തദ്ധാനുഃ
ശൈവം ശൈലസമാനസാരമഭവദ് വിഷ്ണുശ്ശരോ യത്ര സഃ" |
ഇത്ഥംവാദിനി ഗാധിനന്ദനമൂനൗ മന്ദസ്മിതം രാമ ! തേ
യത്തത് സാമ്പ്രതമാനനേ വിജയതേ കൽയാണദം
പശ്യതാം || 1.34 || 34

"കന്ദർപോഽയമുപാഗതോ ദശരഥശ്രീപുത്രതാദന്ദതഃ
കന്ദർപാരിധനൂർബഭഞ്ജ തദിതസ്സീതാ രതിർഭവതാ |
ഏനം പ്രാപ്യ മൂദാൻവിതാ ഭവതി സേ"ത്യേവം ജനാനാം ഗിരാ
യൻമന്ദസ്മിതമാനനേ തവ തദാ തത് സാമ്പ്രതം രാജതേ || 1.35 || 35

"ഭഗം ഭർഗധനൂഃ, ഭയം ച നൃപതേഃ, ചിന്താപി സീതാഹൃദഃ
കൽയാണം ച കഥം ഭവേദിതി മിഥോ ഭാഷാ ജനാനാമപി" |
ഇത്യേവം നൃപസദ്മവർതിവചനം ശ്രുത്വാ മൂഖേ യദ് ബഭൗ
തൻമന്ദസ്മിതമേവ സാമ്പ്രതമിദം സ്യാമിൻ ! ന മേ സംശയഃ || 1.36 || 36

"പ്രാലേയാചലകന്യകാപതിധനൂർഭംഗാപ്ലസീതഃ പുനഃ
പ്രാലേയാചലകന്യകാപതിമഹാഭക്തസ്യ വിധ്യംസനാത് |
പ്രാപ്ത്യേവ ഹൃതാം സ ഏഷ ഭഗവാൻ സാകേതനാഥോ മഹാൻ"
ഇത്യേവം ജനകാപ്ലസൻമൂനിവചഃപ്രാപ്തസ്മിതഃ പാഹി നഃ || 1.37 || 37

"സീതാസക്തമനാസ്സമാഗത ഇമം ദേശം സ പക്ത്യാനനഃ
ചാപല്ലാനതമാനനാവലിരഭൂത് ഭൂയശ്ച തസ്യാം രതഃ |
ചാപേനാസ്യ രഘുദ്വഹസ്യ ഭവിതാ കൃത്താനനൗഘഃ പുനഃ"
ഇത്യേവം മൂനിപക്തിവാഗ്ഭിരുദിതശ്രീമന്ദഹാസഃ പരം || 1.38 || 38

“സീതേയം പ്രതിപാദിതാ തവ സുതാ യാ ചോർമിലാ ലക്ഷ്മണേ
താം കുർയാസ്സവ സോദരസ്യ തനയേ ഭ്രാത്രോസ്സമൈവാനയോഃ” |
ഇത്യേവം കുശികാത്മജസ്യ വചസാ മന്ദസ്മൃതം യത്തദാ
സഞ്ജാതം വദനേ തദേവ ഭഗവന്നദ്യാത്ര വിദ്ദ്യാതതേ || 1.39 ||

39

വംശസ്തേ കമിതോ വസിഷ്ഠമുനിനാ വംശഃ പ്രിയായാശ്ച തേ
ജാനക്യാ ജനകേന തേന കമിതസ്സസ്മിൻ വിവാഹോത്സവേ |
ശ്രുത്യാ തത്ര ച വൃത്തമദ്ഭൂതമമം മന്ദസ്മൃതം തേ തദാ
യജ്ഞാതം വധുവൂർവിഹാരരത ! തത് സത്യം മമൈതത്

പുരഃ || 1.40 || 40

സ്വേഷു ഭ്രാതൃഷു തേ തദാ ത്രിഷു മൂദാ യോഷിത്സമേതേഷ്യഭൂത്
ചിത്തേ നൃത്തരതോദ്വിതഃ പരിണയേ മോദസ്സദായാം പ്രഭോ !
തസ്യേദം പരിവാഹതാമധിഗതം മന്ദസ്മൃതം യൻമുഖേ
തദ്ധീദം വിതനോതു രാഘവ ! പരം കൽയാണമസ്യാസ്യപി || 1.41 ||

41

“സീതായാഃ കരലാലനേന ഭഗവൻ ! സന്തുഷ്ടചിത്തസ്തദാ
സാകം ധർമരതാത്മനാ ഭൂവി സതാം ധർമം കരോമ്യുന്നതം” |
ഇത്യന്തഃ കലയൻ ബഹിർയദകരോദ് മന്ദസ്മൃതം തദ്ഭവാൻ
തത് സക്രീഡതി സാന്വ്രതം തവ മുഖേ സമ്പശ്യതാം

ക്ഷേമദം || 1.42 || 42

മാർഗേ ഭാർഗവമാഗതം നിജരുഷാ ക്ലൃപ്താം പരേദ്യശ്ശുചം
വർഷന്തം പരശും നിതാന്തപരുഷം സ്യാംസേ വഹന്തം തദാ |
ദ്യഷ്ട്യാ ഭീതിമുപാഗതേ നിജജനേ രാമ ! ത്വദീയാനനേ
യൻമന്ദസ്മൃതമിത്ഥമുത്ഥിതമിദം ദദ്യാദ് അഭീതിം മമ || 1.43 ||

43

“മതുകം നാമ വഹസ്യഹോ വഹ പരം വ്യാഖ്യാതി തദ്ദാസതാം
ഭഗം നാമ ധനുസ്സയാ പുരരിപോരസ്മദ്ഗുരോരപ്യഹോ !” |

ഇത്ഥം ജുൽപതി രോഷതോതിപരൂഷം മാർഗാഗതേ ഭാർഗവേ
യൻമന്ദസ്മിതമാനനേ തവ ബഭൗ തത് കിം തഥൈവ
സ്ഥിതം? || 1.44 || 44

“സീതേയം പരിരക്ഷിതാ ദശമുവാദ് വേദാന്തിരാജാത്മജാ
ജാതാ ത്വേനൂഗുണൈവ തത്ര ഭവതാ ദഗ്നം ധനുർമദ്ഗുരോഃ |
പ്രാചീനം തദിദം ധനുഃ കുരു തഥേ”ത്യേവം ബ്രുവാനേ മൂനൗ
യൻമന്ദസ്മിതമാനനേ തവ തദാ തത്സാന്വതം ദൃശ്യതേ || 1.45 || 45

ശൈവം തദ്ധനുരർചകോസ്യ ജനകോ രാജാ തതോ നോ ഹതഃ
ദഗ്നം തദ്ഭവതാ ഭയം ന വിശതാ സോഽയം കുഠാരോ മമ |
പശ്യാദ്യേ”തി ധനുർദദൻമുനിമണിഃ യത്പ്രാഹ തേനോദിതം
യൻമന്ദസ്മിതമാനനേ തവ വിഭോ ! തൻമംഗലം യച്ഛതു || 1.46 || 46

ആദായാഥ ധനുസ്തതോ മുനിമണേരാഭോപ്യ വാണം തതഃ
പശ്യന്തം ച കുഠാരമാനതമഥോ ദർപേണ ദൂരീകൃതം |
യൻമന്ദസ്മിതമാതതാന സ ഭവാൻ ശ്രീലക്ഷ്മണാനന്ദദം
തൻമേ മംഗലമാതനോതു ഭവതഃ സമ്പ്രത്യഥോ ചോജ്ജലം || 1.47 || 47

ശ്രീമൻ ! രാമ ! തുലാപുനർവസുമഹേ ശ്രീരാമചന്ദ്രോത്സവേ
കൽയാണാത്മകവേഷമഞ്ജുലതമേ ശ്രീജാനകീസംയുതേ |
ശ്രീമൽലക്ഷ്മണപാർശ്വഗേ ഹനുമതി സ്തോത്രം നവം തൻവതി
സ്യാമിൻ ! യത്തവ മന്ദമഞ്ജുഹസിതം തസ്മിൻ മനോ
മുഹ്യതി || 1.48 || 48

കന്ദർപസ്യ മുഹൂർമുഹൂഃ നിജതനും സമ്പശ്യതസ്സാദരം
തം ഗർവം ഹരതസ്സവാത്ര വധുവൂർദിവ്യസ്ഥലേ തിഷ്ഠതഃ |
മൈമിത്യാ മധുരാതിസുന്ദരതനുശ്രീയുക്തയാ ഭൂഷിത -
പ്രാന്തസ്യാസ്തു മനോഹരം സ്മിതമിദം മൻമംഗലഘൃപ്രദം || 1.49 || 49

സാകേതേ ജനനീജനേന നിതരാം സംലാലിതസ്യാമ തേ
 പിത്രാ പ്രീതതമേന രഞ്ജിതഹൃദഃ ശ്ലാഘൈസ്തഥാ ഭ്രാത്യഭിഃ |
 സർവൈരപ്യമിതപ്രമോദഭരിതൈഃ സീതാസമേതസ്യ തേ
 യൻമന്ദസ്മിതമാനന്യേത്ര വഡുവൂർവാസ്യേപി തദ്വർതതേ || 1.50 || 50

“ശ്യാശൂർമേ പരമം ഹി ദൈവതമിയം കൃഷ്ണാവുദീതോ ഭവാൻ
 അസ്യ മനയനാന്തരംഗസുഖദോ മദ്ഭാഗ്യതോ രാജതേ |
 താതോ വോ മയി വത്സലോസ്തി സുതരാം ആനന്ദപൂർണാസ്മൃഹം
 ശ്രീകാന്തേ”തി വിദേഹജാവചനതഃ സ്മേരാമനോ ദൃശ്യസേ || 1.51 || 51

“കൗസൽയാ ജനനീ സതാമഭിമതാ ശ്ലാഘൈർഗുണൈർഭൂഷിതാ
 താതസ്തുത്യവചഃ പരാക്രമനിധിഃ ശ്രീചക്രവർതീ ഭുവഃ |
 ദക്ഷാഃ കർമസു സാധവഃ പ്രിയരതാഃ സർവ്വേപ്യമീ ഭ്രാതരഃ
 ശ്രീകാന്തേ”തി വിദേഹജാവചനതസ്സ്മേരാമനോ രാജസേ || 1.52 || 52

|| ഇതി ബാലസുന്ദരം സമാപ്തം ||

ശ്രീഃ
ശ്രീമതേ രാമാനുജായ നമഃ
ശ്രീമതേ നിഗമാന്തമഹാദേശികായ നമഃ

॥ അയോധ്യാസ്തനഃ ॥

കവിതാജിതകൽപോലികന്യകാകാന്തവക്ഷസേ |
കരുണാദിഗുണാഢ്യായ കമലാനിധയേ നമഃ ॥

മനോദരീദയിതമാമിശരാഢ്യപാണേഃ

മനാകിനീമധുരമൗലിധൃതാത്മനാല്ലഃ |

മനാക്ഷമന്ദിതമനോഭവവിഭ്രമസ്യ

മന്ദസ്മിതം മദഘമർദനമസ്തു നേതുഃ ॥ 2.1 ॥

53

“രാമ ! ത്വയ്യതിവത്സലാഃ പ്രകൃതയോ മയ്യായതേയം ജരാ

സാകേതാധിപതിം സമസ്തജഗതാം കുർവേ പതിം ത്വാമതഃ” |

ഏവംവാദിനി തത്ര നാമ ജനകേ ശ്രീജാനകീനാഥ ! തേ

യൻമന്ദസ്മിതമാനനേ സമഭവത് തദുർശയസ്യഭ്യ കിം ? ॥ 2.2 ॥

54

ത്യക്ത്വാ രാമ നദീപവസ്ത്രവിഭവം ഭൂമണ്ഡലം ത്വം വനം

യാതസ്ത്വാമവനേ വിധാതുമകരോച്ഛിമാൻ വസിഷ്ഠോ മുനിഃ |

ഏതാം നൂതനവസ്ത്രവൈഭവയുതാം ദീപാവലീം മാമികാം

വാചം നാമ നിശമ്യ കിം വിതനുഷേ മന്ദസ്മിതം മത്പ്രഭോ ! ॥ 2.3 ॥

55

മന്ദസ്മിതം വർണയിതും പ്രവൃത്തോ

മമേതി മധ്യേ വിഷയൈകലോലഃ |

മന്ദേതി മാം പ്രേക്ഷ്യ വിഭോ ! വിധത്സേ

മന്ദസ്മിതം മണ്ഡനമാനനസ്യ ॥ 2.4 ॥

56

പിതൂർവചസി ന സ്ഥിതഃ പിതൃമത്യേപി നോ വർതസേ

മഹത്സു വിനയോ ന തേ പരമയം വിരുദ്ധസ്തതഃ |

പ്രസക്തിരപി വാഛരിതാ മമ പുനഃ കവേ ! കാമദാ
ത്വിതി സ്തിതമഹോ മിതം വിതനുഷേ പരീവാഹതഃ || 2.5 || 57

“സതീം ഭരതമാതരം കലുഷിതാന്തരാം കുബ്ജയാ
വിധാതുമഭിരാധിതാം പ്രിയസുതം വിതേനേ വനേ” |
ഇതി ശ്രുതിമുപാഗതാ പുരജനസ്യ വാണീ വിഭോ !
മിതസ്തിതമസൗൻമുഖേ തദിദമസ്തു മൻമാനസേ || 2.6 || 58

“താതാദന്ധി ഗരീയസീ തവ സുത ! ത്വം ന പ്രയായാ വനം
വത്സാത്ര സ്ഥിത ഏവ നന്ദയ മനോ മത്കം വചസ്സത്കുരു” |
ഇത്ഥം മാതരി ലക്ഷ്മണേ ച വദതി സ്നേഹാച്ച കോപാദപി
ത്വം മന്ദസ്തിതമേതദേവ കലയൻ തൗ സാന്ത്യയാമാസിഥ || 2.7 || 59

സ്ത്രീയം പുരുഷവിഗ്രഹം മമ പിതാ വിദേഹാധിപഃ
ഭവന്തമധിഗത്യ മാം രഘുപതേ ! കരേ ത്യേകരോത് |
ഇതീദമവനീസുതാവചനമാനനേ തേ സ്തിതം
തതാന തദിദം സ്തിതം മദവനം വിധത്താം പ്രഭോ ! || 2.8 || 60

മനാഗിവ മനോ മമ ത്വയി കൃതം ത്വയാ നീയതേ
പരത്ര തദപി പ്രഭോ ! കിമിതി യുക്തമേതത്തവ ? |
അഥ ത്രിജടനീതിതസ്തദിതി മന്ദമേതസ്മിതം
സുമന്ദമഭിപാതു മാമിഹ ദയാനിയേ ! രഘവ ! || 2.9 || 61

കൗശേയോപരി ചീരവന്ധനവിധൗ
ജായാവലഗ്നസ്ഥലേ
കോശാദാഹൃതഭൂഷണേപി ച തദാ
വാചാ പിതൃസ്തുജ്ജനേ |
യൻമന്ദസ്തിതമാതതാന വദനം
രക്തം തവേദം പ്രഭോ !

തദ്ദൃക്തം വധുവുർസ്ഥലേപി മയി തൻ -
നീചേവരേപ്യുത്തമേ ||2.10 ||

62

“ദ്രഷ്ടാ ത്യാമദിഷിക്തമിനുവദനം
ചിത്രേനൂനാ സാമ്പ്രതം
ശ്യാ വത്സേതി തമൈവ കേകയസുതാ -
വാചാ ന യായാ വനം” |
ഇത്യേവം പിതരി ബ്രൂവത്യപി ബഭ്രൗ
മന്ദസ്മിതം യത്സമം
തൻമേ സാധുവദാസ്ഥിതായ സുതരാം
ദുഷ്ടായ ച ദ്യാതതേ ||2.11 ||

63

സ്യാമിംസ്തേ ദവനേ പിതൃസ്സുഖമയേ
പ്രീതൈർജ്ജനൈസ്സംവൃതേ
മാത്യപ്രീതിവഹേ തമൈവ തമസാ -
തീരേപ്യധസ്താത് തരോഃ |
ശോകാർതൈസ്സുജ്ജനൈഃ വൃത്യേപി പരിതോ
മന്ദസ്മിതം യത് സമം
വക്ത്രേ തേ തദിദം തമൈവ വധുവുർ -
ഗേഹ്യേപി വിദ്യാതതേ ||2.12 ||

64

ഗംഗാതീരസമാഗതേന സുഹൃദാ സാസ്രേണ “സാകേതവത്
ദേശോയം തവ സർവമാനവമണേ ! രാജ്യാത്ര തത്ത്വം ദവ” |
ഇത്ഥം നാമ ഗൃഹേന ഭക്തിനിധിനാ പ്രോക്തസ്യ യത്തേ മുഖേ
തൻമന്ദസ്മിതമേവ സാമ്പ്രതമിദം വിദ്യാതതേ നഃ പുരഃ ||2.13 ||

65

ഗൃഹേന ഗൃഹനേ തദാ ബഹുവിധം സമഭ്യർചിതഃ
“വസേഹ തവ തേ വയം സതതദാസഭൂതാഃ പ്രഭോ !” |

ഇതി സ്തുതവതാ മുഖേ യദഭവത്സുമന്ദസ്മിതം

തദേതദതിസുന്ദരം തവ ദദാതു മേ മംഗലം ||2.14 ||

66

“വാസം വാഛരസി കാന്തനേ ന തു പുനഃ പ്രാന്തേ മമ ത്വം തതഃ
ശ്രീമൻ ! മദ്ഗുരുസന്നിധൗ വസ സുഖം ശ്രീചിത്രകൂടേ ഗിരൗ” |

ഏവം നാമ മുനേഃ പ്രയാഗവസതേഃ ഹൃദ്യാ ഗിരഃ ശൃൺവതഃ
സ്വാമിൻ ! രാമ ! തവാനന്തേ യദഭവദ് മന്ദസ്മിതം കിംൻവിദം ? ||2.15 ||67

“വധ്യാ മേ ദരതസ്സമാഗത ഇതോ”

“മൈവം ഹി നേതും പുരീം

ആവാമാഗത ഇത്യവേഹി, യദി തേ

രാജ്യസ്സുഹാ ദാസ്യതി” |

ഇത്ഥം ലക്ഷ്മണമുത്തരേണ വചസാ

സാകുതമാവ്രീഡയൻ

യൻമന്ദസ്മിതമാതനോസ്തു ദഗവൻ !

തത്ത്വൻമുഖേ ജ്യംഭതേ ||2.16 ||

68

“സാകേതേ വസ രാജ്യപാലനപരോ”

“വാക്യം പിതൃസ്തത് കഥം” ?

“സോഹം തദിപിനേ വസാമി” “തദിദം

യുക്തം ന” “തത്പാദുകാം |

ദേഹീ”ത്യർഥയതി പ്രിയേ തു ദരതേ

മന്ദസ്മിതം യൻമുഖേ

തത്തേ ശ്രീവഡുവൂർനിവാസ ! സുഭഗം

വിദ്യാതതേ സാമ്പ്രതം ||2.17 ||

69

“നീതാ ശ്രീദരതേന പാദകമലത്രാണേ രതാ പാദുകാ

തത്കാർയം കലയാമി സാഹി”തി യാ സമ്പ്രസ്ഥിതാ സ്വാഗ്രതഃ |

താം സീതാമവലോക്യ തത്ര ദധിതാം യത്തേ മൂഖേ സംബഭൗ
തൻമന്ദസ്മിതമേവ സാവ്രതമിദം തസ്യാസ്സമീപാവനൗ || 2.18 || 70

അത്രേരാശ്രമതസ്സമാഗതവതീം ആലോക്യ സീതാം സതീം
പത്യാസ്സസ്യ മൂനേസ്സപഃഫലമയൈഃ ദിവ്യാംഗരാഗാദിഭിഃ |
ഭൂയോ ഭൂഷിതവിഗ്രഹാം ഭഗവതീം മന്ദസ്മിതാലങ്കൃതാം
യൻമന്ദസ്മിതമാനനേ തവ ബഭൗ തത്സത്യമേതത് പ്രഭോ ! || 2.19 || 71

|| ഇതി അയോധ്യാസുന്ദരഃ സമാപ്തഃ ||

ശ്രീഃ

ശ്രീമതേ രാമാനുജായ നമഃ

ശ്രീമതേ നിഗമാന്തമഹാദേശികായ നമഃ

॥ അരൺയസ്സനഃ ॥

കവിതാജിതകൽപോലികന്യകാകാന്തവക്ഷസേ |

കരുണാദിഗുണാഢ്യായ കമലാനിധയേ നമഃ ॥

സിംഹാൻ ഹന്ത ! ഗജാൻ ഖരാനപി മൃഗാൻ ശൂലേ വിധായോദ്യഹൻ
ആയാതഃ പുരതോ വന്യേതി ഗഹനേ തിഷ്ഠൻ വിരാധോബ്രവീത് |
“ത്യക്തൈനാം പ്രമദാമിമാം മയി യുവാം യാതം ദ്രുതം ജീവനേ
വാഛരാ ചേ”ദിതി തന്നിശമ്യ ഭവതോ വക്ത്രേ നു മന്ദസ്മിതം ॥3.1 ॥ 72

താമാദായ വഹൻ ശരേണ ഭവതാ സന്താഡിതസ്താം ഭൂവി
ത്യക്ത്വാ വാമവഹത് തദാ ച സ ഭവാൻ ലബ്ധോദ്യ വാഹോ മഹാൻ |
ഇത്യേവം ഹൃദി ചിന്തയൻ യദതനോത് സൗമിത്രിണാ സംയുതഃ
തൻമന്ദസ്മിതമേവ സാമ്പ്രതമിദം സന്ദൃശ്യതേ ഭാഗ്യതഃ ॥3.2 ॥ 73

“ഇദാനീമിന്ദ്രോ മാം സപരിജന ആഹൈത്യ പരമം
മുനേ ! യാഹി ബ്രാഹ്മം സദനമിതി തം ചാവദമഹം |
അമും രാമം ദൃഷ്ട്വേ”ത്യനഘശരഭംഗസ്യ വചസാ
മുഖേ ജാതം മന്ദം സ്മിതമവതു തേ ശ്രീരഘുപതേ ! ॥3.3 ॥ 74

ശ്രീമൻ ! രാമ ! തവാഗമേന മൃദിതേ തസ്മിൻ സുതീക്ഷ്ണേ മൂന്നൗ
തത്തത് സംഭ്രമതോ വിധായ രജനീകാമാദ് വിലംബാൻവിതേ |
ഭൂക്തിം ദാതുമയേ ! തദാ രഘുപതേ ! ധർമാത്മനസ്തേ മുഖേ
യൻമന്ദസ്മിതമുത്ഥിതം തദവതു സ്വാമിന്നധർമാദിമം ॥3.4 ॥ 75

“ത്രയോ ദോഷാഃ കുർവ്വുഃ പുരുഷമിഹ കൽയാണരഹിതം
ത്യയി സ്വാമിൻ ! ദോഷൗ നഹി പരമമൈകോ വിജയതേ |

സ ഹേയസ്തച്ചാപം തൃജ രമണ ! നാമേ"തി ദയിതാ -
ഗിരം ശ്രുത്യാ മന്ദസ്മിതമുദിതമേതത് കിമു വിഭോ ! ||3.5 || 76

"ജഹ്യാം ജീവിതമപ്യഹം പ്രിയതമേ ! ത്യാം വാ തമാ ലക്ഷ്മണം
നൈവ ബ്രാഹ്മണസന്നിധൗ വിരചിതാം സീതേ ! പ്രതിജ്ഞാമിമാം" |
ഇത്യുക്ത്യാ സുഹിതാം ഹിതാമപി ച താം സമ്പശ്യതസ്തേ വിഭോ !
യൻമന്ദസ്മിതമാവിരാസ തദിദം മാം പാതു പാപാത് കലേഃ ||3.6 || 77

"സ്രീയസ്സർവാ ലോകേ ചപലമതയസ്സാധുപഥതഃ
സ്ഖലന്ത്യസ്സന്ദൃഷ്ടാഃ പതിമപി ധനാനാം നിധിമപി |
ത്യജന്ത്യസ്തേയം തേ ദവതി ന തമാ ഭാതി സുഗുണാ
സതീ"ത്യേവം വാചാ ഘടഭവഭുവാ തേ സ്മിതമിദം ||3.7 || 78

"താതസ്യാഹം വയസ്യഃ തവ മമ ഹൃദയം പുത്രകേ മാമകേ സ്യാത്
യദ്യത്തദ്യന്നിവിഷ്ടം വസ മമ സവിധേ പ്രാണതോപി പ്രിയം തേ |
കൂർയാം വത്സേ"തി ഗൃധ്രക്ഷിതിപതിവചസാ രാമ ! യത്തേ മുഖാബ്ജേ
ജാതം മന്ദസ്മിതം യദ് മദവനനിപുണം രാജതേ
സാന്വ്രതം തത് ||3.8 || 79

ദൃഷ്ട്യാ പഞ്ചവടീസ്ഥലേ വിരചിതാം സ്യാം പർണശാലാം നവാം
നിർമാതാരമവേക്ഷ്യ ലക്ഷ്മണമഥോ "വൃത്തോ ന താതോ മമ" |
ഇത്യുക്ത്യാ സഹ മന്ദഹാസ ഉദിതോ യസ്തേ മുഖേ മത്പ്രഭോ !
സോഽയം പാതു ശുഭശ്ലൂഭാനി നിതരാം സംവർധയന്നസ്സദാ ||3.9 || 80

ആയാതാം ദശകന്ധരസ്യ സഹജാമാദായ മൂർതിം നവാം
ആശ്ലേഷസ്സുഹയാ സുബാഹുയുഗലാം ആനന്ദപൂർണാനനാം |
"ഏതാം സന്ത്യജ മാം ഭജാതിമധുരാ"മിത്യാലപന്തിം തദാ
ദൃഷ്ട്യാ യസ്സവ മന്ദഹാസ ഉദിതസ്തോഽയം ഭയം മേ ദൃതു ||3.10 || 81

ആനീതാനനയാ നയാധ്യവിഗതാൻ താൻ യാതുധാനാൻ അഹോ !
ഘോരാസ്ത്രായുധജാതരോഷപരുഷാൻ നാനാവിധാൻ ഭീകരാൻ |
ദൃഷ്ട്യാ രാഘവ ! തേ മൂവേ യദഭവദ് മന്ദസ്മൃതം മംഗലം
തത് സത്യം മമ മംഗലായ മഹതേ വിദ്യാതത്യേദ്യാപി കിം ? ||3.11 || 82

“സർവ്വേദ്വീ രജനീചരാ വിനിഹതാ രാമ ! ത്വയാ ദുർബലാഃ
മാമാസാദ്യ മയാ ഹതോദ്യ സദനേ മൃത്യോസ്സുഖം വത്സ്യസി” |
ഇത്യേവം ഖരഭാഷിതം ഖരതരം ശ്രുത്വാ രഘുണാം പതേ !
യൻമന്ദസ്മൃതമാനനേ തവ ബഭൗ തത് സാമ്പ്രതം ദ്യാതതേ ||3.12 || 83

നാനാരത്നമയം വിലോക്യ പുരതോ ധാവന്തമത്യദ്ഭുതം
“സ്വാമിൻ ! കാന്തമമും ഗൃഹാണ ഹരിണം ക്രീഡാവിനോദായ മേ” |
ഇത്യേവം ജനകാത്മജാവചനതോ മന്ദസ്മൃതം യൻമൂവേ
സഞ്ജാതം തവ രാമഭദ്ര ! വഡുവൂർവാസിൻ !
തദേതത് കിമു ? || 3.13 || 84

“മാരീചോ ന മൃഗോഽയമാർയ ! ഭവതാ ഹന്തവ്യ ഏവാധുനാ
ജീവന്ന ഗ്രഹണം സമേഷ്യതി മഹാമായാവിനാമഗ്രണീഃ” |
ഇത്യേവം കില ലക്ഷ്മണസ്യ വചസാ മന്ദസ്മൃതം യദ്ബഭൗ
സ്വാമിൻ ! രാമ ! തദേതദത്ര ഭവതസ്സന്ദൃശ്യതേ സാമ്പ്രതം ||3.14 || 85

ധാവന്തം പരമാദ്ഭുതം ഭൂവി ദിവി പ്രാസ്തപ്രഭം കാനനേ
ലീനം തത്ര ച തത്ര ചാഥ ച തതസ്സന്ദൃശ്യമാനം ബഹിഃ |
ദൃഷ്ട്യാ തം ഹരിണം സ്തുരന്തമഭിതഃ സൗന്ദര്യപൂർണാകൃതിം
യൻമന്ദസ്മൃതമാനനേ തവ വിഭോ ! ജാതം തദേതത് കിമു ? ||3.15 || 86

താദൃക്ഷേ നിഹതേ മൃഗേഥ സഹജേ സീതാം വിഹായാഗതേ
സീതായാ ഹരണേ ജടായുഷി ഗതേ ശോകാനുഭൂതിം തഥാ |

അർചായാം തു വിചിന്ത്യ തത്സമുദിതം മന്ദസ്മിതം യത്പ്രഭോ !
തന്മേ ദൂരമപാകരോതു ദൂരിതം സീതാസമേതസ്യ തേ || 3.16 ||

87

“ആരംഭോ ഹി ശുചോ ദശാസ്യസഹജാനാസാപുടാകൃന്തനം
തന്നാശായ നികൃന്തനം ത്വിദമഭൂദായോമുഖീയം പ്രഭോ !” |
ഇത്യുക്ത്യാ സഹജസ്യ തേ സമഭവദ് മന്ദസ്മിതം യൻമുഖേ
തത്സത്യം വഡുവൂർനിവാസ ! ഭഗവൻ !

സന്ദൃശ്യതേ സാന്വ്രതം || 3.17 || 88

ബാഹു തൗ ബഹുയോജനൗ ന ഹി ശിരോ വക്ത്രം തു കൃക്ഷൗ മഹത്
ത്യേനം നാമ തമാ വിലോക്യ വിപിനേ ക്രൂരം കബന്ധം പ്രഭോ ! |
യൻമന്ദസ്മിതമാനനേ സമഭവത് സൗമിത്രിയുക്തസ്യ തേ
തത്സത്യം വഡുവൂർനിവാസ ! ഭഗവൻ !

സന്ദൃശ്യതേ സാന്വ്രതം || 3.18 || 89

കൃത്യാ തം ച നികൃന്തബാഹുമവടേ നിക്ഷേപണാനന്തരം
ഗന്ധർവേണ ച തേന തത്സമുദിതം സുഗ്രീവസഖ്യം തമാ |
ശ്രുത്യാ യൻമുഖപങ്കജേ സമഭവത് സീതാപതേ ! തേ സ്മിതം
തത് സത്യം വഡുവൂർനിവാസ ! ഭഗവൻ !

സന്ദൃശ്യതേ സാന്വ്രതം || 3.19 || 90

ദൃഷ്ട്യാ താം ശബരീം ഫലാനി ദവതേ ദാതും തപഃ കുർവതീം
ദൂയോ ദക്തിമതീം ഗുരുഷ്യതിതരാമാനന്ദപൂർണാശയാം |
വൃദ്ധാം വേപമുനർതനാം ദ്രുതഹൃദം മന്ദസ്മിതം യൻമുഖേ
സഞ്ജാതം തവ ഗൃധ്രരാജഗതിദ ! സ്വാമിൻ ദദാതു ശ്രിയം || 3.20 ||

91

ദൃഷ്ട്യാ തത്ര തയാ പ്രദർശിതമഹോ സ്വാചാർയപൂജാർപിതം
അജ്ഞാനം സുമസഞ്ചയം ജലനിധീൻ സപ്ലാപി തത്ര സ്ഥിതാൻ |
ആനീതാൻ ഗുരുഭിഃ പ്രഭാവമഹിതൈഃ മന്ദസ്മിതം യൻമുഖേ

സ്വാമിൻ ! ശ്രീവഡുവുർനിവാസ ! ഭഗവൻ !

ശ്രീരാമ ! തദ്യശ്യതേ || 3.21 || 92

തദൃത്താനി പരീക്ഷ്യ താനി മധുരാണീതി പ്രഭുജ്യ പ്രഭോ !

ഭുക്ത്യാ വൻയഫലാനി താം ജിഗമിഷും സ്ഥാനം ഗുരുണാം തതഃ |

പ്രത്യക്ഷം ജലനേ സമർപിതതനും ദൃഷ്ട്യാ തവാസ്യാംബുജേ

യൻമനസ്വിതമുത്ഥിതം രഘുപതേ ! തദ്ഭാതി സത്യം പുരഃ || 3.22 || 93

|| ഇതി അരൺയസുനഃ സമാപ്തഃ ||

ശ്രീഃ

ശ്രീമതേ രാമാനുജായ നമഃ

ശ്രീമതേ നിഗമാന്തമഹാദേശികായ നമഃ

|| കിഷ്കിന്ധാസുന്ദഃ ||

കവിതാജിതകൽപോലികൻയകാകാന്തവക്ഷസേ |

കരുണാദിഗുണാഢ്യായ കമലാനിധയേ നമഃ ||

പമ്പാതീരരുഹാൻ തരൂൻ ഗഗനഗാൻ ശാഖാമൃഗാവേക്ഷയാ
 ദൃഷ്ട്യാ ഹന്ത ! സമീക്ഷ്യ ലക്ഷ്മണയുജഃ തേ ഗച്ഛതോഽഗ്രേ നന്തം |
 സുഗ്രീവാത് സമുപാഗതം പവനജം ദൃഷ്ട്യാ തദുകൃതശ്രുതേഃ
 യൻമന്ദസ്മൃതമാനനേ ലഘു ബഭൗ സത്യം തദേതത് പ്രഭോ ! ||4.1 || 94

വായോരാത്മഭുവോ നതസ്യ നിതരാം തസ്യാഥ താമദ്ഭുതാം
 ശ്രുത്യാ നാമ ഗിരം സുവർണമഹിതാം സുഷുഭിതാം സുസ്വരാം |
 സത്യം ദിവ്യസുധോപമാം സുമഹിതാം ശ്രീരാമ ! മന്ദസ്മൃതം
 യത്തേ നാമ മുഖാംബുജേ സമഭവത് തത് സത്യമേതത്
 പ്രഭോ ! || 4.2 || 95

നീതസ്യാഥ നിജാന്തികം തവ വിഭോ ! വാതാത്മജാതേന തം
 സുഗ്രീവം നയനാഗ്രതഃ കലയതഃ മിത്രം ച മിത്രാത്മജം |
 തദ്യുത്തം ച യഥാതഥം ശ്രുതവതോ യന്നാമ മന്ദസ്മൃതം
 സഞ്ജാതം വദനാംബുജേ തദിദമിത്യാനന്ദവാസുഹം ||4.3 || 96

കായം ക്ഷിപ്തവതഃ സുദുരമപി തേ സ്യാംഗുഷ്ടതോ ദുന്ദുഭേഃ
 “പ്രത്യഗ്രം ഹി സമാംസമേതദഭവത് ക്ഷിപ്തം പുരാ വാലിനാ” |
 ഇത്യുകൃത്യാ രവിസംഭവസ്യ സുഹൃദോ മന്ദസ്മൃതം യൻമുഖേ
 സഞ്ജാതം തവ തൻമമാദ്യ പുരതോ വിദ്യാതതേ രാഘവ ! ||4.4 || 97

സാലാൻ സപ്ത തമാ ധരാമപി ശരേണൈകേന ഭേത്തുഃ പുരാ
പാദാബ്ജേ തവ മസ്തകം കൃതവതഃ തേ ശംസതോ വിക്രമം |
വിസ്രബ്ധസ്യ ഭൃശം വിലോക്യ സുഹൃദഃ മോദോദിതം ചേഷ്ടിതം
യൻമന്ദസ്മിതമാനനേ തവ ബഭൗ തത്സത്യമേതത് പ്രഭോ ! || 4.5 ||

98

സുഗ്രീവേണ സമീരിതാം ശുഭവതീം ശ്രുത്യാ കഥാമദ്ഭൂതാം
ശ്രീമത്സപ്തജനാശ്രമസ്യ ഭവതഃ പ്രീത്യാ നമസ്തുർവതഃ |
യൻമന്ദസ്മിതമാനനേ സമഭവത് തത്സത്യമേതത് പ്രഭോ !
തത്തേ സൗതു സുഖാനി പൂർവപുരുഷാനത്യാ
സമുത്ഥാനി മേ || 4.6 || 99

ഏകേനൈവ ശരേണ പാതിതവതഃ തേ വാലിനം തദ്ഗിരാ
സന്നിന്ദാകുലയാ തമാധികതയാ ന്യായാദപേതാത്മനാ |
യൻമന്ദസ്മിതമാനനേ തവ ബഭൗ ധർമസ്വരൂപാശ്രയേ
ദീനാനാമശരൺയ ! ദൈവതമണേ ! സ്വാമിൻ !
സുഖായാസ്തു നഃ || 4.7 || 100

ഹൃദ്ദൈർവ്വാദ്യഗണോദിതൈഃ കരക്യതൈഃ സ്ത്രീണാം ച ഗീത്യാദിഭിഃ
ജാതൈഃ ശ്രോത്രസുഖൈഃ നിനാദനിവഹൈഃ ദീവ്യന്തമന്തഃ പുരേ |
സുഗ്രീവം സുഹൃദം വിലോക്യ ഭഗവൻ ! മന്ദസ്മിതം യൻമുഖേ
തൻമേ സൗതു സുഖം പരം രഘുപതേ !
ദീനാവനൈകവ്രത ! || 4.8 || 101

അന്തർദുഃഖചയം വഹന്നപി ഭവാൻ പൃക്തം സുഹൃത്സൗഖ്യതഃ
മോദം കഞ്ചന സംവഹൻ യദകരോഃ മന്ദസ്മിതം മഞ്ജുലം |
തത്തേ രാഘവ ! കിഞ്ചനാതിസുഭഗം സൗജന്യമന്യാദൃശം
മാന്യം ദർശയതീതി തത്ര രമതേ സർവ്വോപ്യദിജ്ഞാ
ജനഃ || 4.9 || 102

“തൃഷ്ണിമേഷ സുരാനുഭൂതിനിരതഃ കാമം കൃതഘ്നഃ കപിഃ
 നൈവ ത്യാമുപകാരകം സ്മരതി തദ്യാൽയന്തികം ഗച്ഛതു” |
 ഇത്ഥം ലക്ഷ്മണഭാഷിതേ “ന ഹി തഥാ കോപോ വിധേയഃ പുരഃ
 സാന്ത്യം ബ്രൂഹി സവേ”തി തേ സുവചസാ മന്ദസ്മൃതം
 ശോഭതേ || 4.10 || 103

ആനീതം കപിഭിഃ കൃതാഞ്ജലിപുടൈഃ സംഖ്യാതിഗൈർഭീകരൈഃ
 ശത്രുണാം ധരണീതലം നിഖിലമപ്യാച്ഛാദയദ്ഭിസ്സദാ |
 സുഗ്രീവം സുഹൃദം സമീക്ഷ്യ സുഭഗം സുപ്രീതചിത്തസ്യ തേ
 യൻമന്ദസ്മൃതമാനനേ സമഭവത് തത്സാന്വ്രതം ദൃശ്യതേ || 4.11 || 104

“സ്വാമിൻ ! സൈന്യം ത്വദീയം കപികുലവലിതം
 ഭൽലബ്ധുന്ദാവൃതം സദ്
 രക്ഷോവിക്ഷേപദക്ഷം ചരണസവിധഗം
 വർതതേ വാക്പ്രതീക്ഷം” |
 ഇത്യേവം സ്മരസ്മനു കഥിതവതി മുഖേ
 താവകേ താടകാരേ !
 ജാതം മന്ദസ്മൃതം യത്തദിദമിതി ഭവാൻ
 ദർശയത്യന്തരംഗം || 4.12 || 105

“പ്രാചീം ഗച്ഛേത യൂയം” “തദനു പവനഭൂരംഗദാദ്വൈസ്സമേതഃ
 മന്ദ്രാതുർധർമദൃഷ്ടേഃ ദിശ”മിതി ശൂഭയാ ശ്രീദിനാധീശസ്മനോഃ |
 വാചാ സദ്യോ മുഖേ തേ നവകമലനിഭോ യോ ബഭൗ മന്ദഹാസഃ
 തത്ത്വം സീതാപതേ ! മേ നിരവധികദയോ ദർശയസ്യദ്യ
 സത്യം || 4.13 || 106

ദത്യാ മാരുതനന്ദനസ്യ കരയോഃ രത്നാംഗുലീയം ശൂഭം
 ദൃഷ്ട്വാ തസ്യ നതസ്യ മസ്തകതലം സീതാദൃശോരാസ്മദം |

യൻമന്ദസ്മിതമാതതാന സ ദവാൻ തൻമംഗലം മത്പുരഃ
ഭൂയോ ദർശയതി സ്വയൈവ ദയയാ താദൃക്ഷയാദ്യേയയാ ||4.14 || 107

ആദായാംഗുലിഭൂഷണം സ ഹനുമാൻ കൃത്യാ ശിരോഭൂഷണം
ബദ്ധ്യാ ചേലമുഖേ ദവന്തമപി തം നത്യാ മുഹുസ്സാദരം |
സാകം സ്വൈരഗമദ്ദിശം നിജപിതൃഃ സൗമ്യസ്യ ലീലാപദം
തദ്ദൃഷ്ട്യാ വദനേ തദാ യദഭവദ് മന്ദസ്മിതം ത്യേദ്യ തത് ||4.15 || 108

“ഐഷ്യത്യേഷ മമ പ്രിയാം ജനകജാം ചാമീകരാംഗീം സതീം
നീലാംഭോജദലാതിരമൃന്യനാം നാസാഭിരാമാനനാം |
ദൃഷ്ട്യാ മഞ്ജുലമന്ദഹാസമധുരാം വാണീസുധാവർഷിണീം”
ഇത്യന്തസ്സവ കുർവതോ ഹി യദഭൂദ് മന്ദസ്മിതം തത്പുരഃ ||4.16 || 109

മാർഗേ ഗച്ഛതു വിഷ്ണുഗന്ധരഹിതഃ ധൂൻവൻ പരാൻ വിക്രമൈഃ
രക്ഷസ്സംഘവിമർദനോ ഗിരിരിവ പ്രാപ്തപ്രചാരോ മഹാൻ |
ദൃഷ്ട്യാ താമസിതേക്ഷണാം മധുരയാ വാൺയാ തയാ നന്ദിതഃ
സോദ്യം മാമഭിനന്ദയത്പിതി ഹൃദി ധ്യാതൂർമുഖ്യേഭൂത്
സ്മിതം || 4.17 || 110

“സർവേ ദിക്ഷു ഗതാഃ പരാസു കപയഃ പ്രത്യാഗതാസ്സാന്വതം
നാമീ ദക്ഷിണദിഗ്ഗതാഃ ഹനുമാതാ യുക്താസ്തതസ്തേ ധ്രുവം |
ദ്രക്ഷ്യന്ത്യേവ സുതാം വിദേഹന്യപതേ”രിത്യുത്ഥിതം മോദതഃ
സുഗ്രീവാദ്യചനം നിശമ്യ ദവതോ മന്ദസ്മിതം വർധതേ ||4.18 || 111

|| ഇതി കിഷ്കിന്ധാസൂക്തം സമാപ്തം ||

ശ്രീഃ

ശ്രീമതേ രാമാനുജായ നമഃ

ശ്രീമതേ നിഗമാന്തമഹാദേശികായ നമഃ

॥ സുന്ദരസ്തവഃ ॥

കവിതാജിതകൽപോലികൻയകാകാന്തവക്ഷസേ |

കരുണാദിഗുണാഢ്യായ കമലാനിധയേ നമഃ ॥

“ആയാതാ മധു ഭക്ഷയന്തി വിപിനേ

തത്പാലകൈർവാരിതാഃ

താനേതാൻ നിതരാം പ്രഹൃത്യ മുദിതാഃ

ക്ഷീബാഃ സ്ഥിതാസ്തേ വനേ” |

തച്ഛൂത്യാ “ഹനുമാൻ വിദേഹതനയാം

ദൃഷ്ട്യാഗ്ഗതസ്ത്യാ”ദിതി

ശ്രീസുഗ്രീവഗിരാ ഭവദ്വദനതോ

മന്ദസ്മിതം വർധതേ ॥5.1 ॥

112

ആയാതേഷു സമേഷു തേഷു കപിഷു ശ്രീമത്സു തൈരഗ്രതഃ

സാനന്ദാശ്രുദിരുത്സുകൈരതിതരാം ആപ്തം വിലോക്യാനതം |

ശ്രീമൻമാരുതസംഭവം നിജമുഖേ വിദ്യാതമാനശ്രിയം

യത്തേ രാമ ! മുഖാംബുജേ സമഭവദ് മന്ദസ്മിതം തത്പുരഃ ॥5.2 ॥

113

“ദൃഷ്ട്യാ കാപി പതിവ്രതാ കുലമണീ

രാമോത്തമാ രാമ ! തേ

മൂർത്തിം മാനസപങ്കജേ വിദധതീ

ശ്രീരാമ ! രാമേതി ച |

നാമ സ്യാനനപങ്കജേ ദിശി തവ

ശ്രീനേത്രപദ്മേ സദഃ” -

ത്യക്ത്യാ വായുസുതസ്യ ജാതമയി ! തേ
മന്ദസ്മിതം ദ്യോതതേ ||5.3 || 114

“ഇതോ യാതൂർമാർഗേ കിമഭവദതോ യാതൂഗണതഃ
പുരേ വാ സാ ദൃഷ്ടാ കഥമിവ കിമാഹാഥ മധുരാ?” |
ഇതി ത്വത്പൃച്ഛാതോ ഹനുമതി തദാസ്സീൻമുഖരുചിഃ
തതസ്ത്യാമിൻ ! വക്ത്രേ തവ ച മധുരം മന്ദഹസിതം ||5.4 || 115

“ഭവദൃഷ്ട്യാ ഹൃഷ്ടോ വിപിനഭുവമാലോക്യ നിഖിലാം
സുപാർശ്വം ത്യാം കർതും ജനകസുതയാ വാലിതനയഃ |
സുപാർശ്വം മാംസാദം കരഹതകപോലം സമവധീത്”
ഇതി ശ്രുത്യാ വാചം തവ ഹനുമതോ മന്ദഹസിതം ||5.5 || 116

“മൈനാകോ ഗിരിരാട് പയോനിധിജലാദ് ഉത്പത്യ മാമാദരാത്
ശ്രീരാമപ്രിയദൂത ! വാതഭവ ! ഹേ ! വിശ്രമ്യ കിഞ്ചിദ്ബ്രജ |
ഇത്യുച്ചൈരവദത് പ്രഭോ ! രഘുപതേ ! നാഥേ”തി വാചാ കപേഃ
യൻമന്ദസ്മിതമാനനേ തവ ബഭൗ തൻമേ വിധത്താം സുഖം ||5.6 || 117

“മാതാ നാഗകുലസ്യ സാധ്വം സുരസാനാഗ്നീ സുരൈഃ പ്രേരിതാ
ത്യാമാസ്യാന്തരയേ ! നിധായ സുഭഗം ശ്രീരാമദൂതം മനാക് |
വിശ്രാന്തം വിസൃജാമി ഹേ ത്യുപഗതേ”ത്യക്ത്യാ മുദാ പാവനേഃ
യൻമന്ദസ്മിതമാസ തേ രഘുപതേ ! തൻമേ വിധത്താം മുദം ||5.7 || 118

അയം വക്താ ന സ്യാൻ നിജരചിതകാർയസ്യ നിയതം
തതസ്തത് സ്യാർചായാം വിഹിതവഡുവൂർഗേഹവസതിഃ |
ശൃണോമി ശ്രീവാചാ ജനകതനയായാ അഹമിമാം
വിധായാങ്കേ ഹേതി സ്വയമരചയോ മന്ദഹസിതം ? ||5.8 || 119

“സ്യാമിന്നേഷ പരാക്രമം നിജമനാധൃഷ്ട്യം പരൈർവർണിതം
നൈവ സ്വീയഗിരാ വദേദ്വിനയവാൻ സ്വോക്തർഷവാദേ ജഡഃ |

സാഹം വച്ഛി തദാർയപുത്ര ! ഭഗവ"ന്നിത്യാത്മകാന്താഗിരാ
യത്തേ രാഘവ ! മന്ദമാസ ഹസിതം തന്മണ്ണുലം പാതു മാം ||5.9 || 120

തഥാ വാസം കൃത്യാ സുഭഗവധുവൂർഭേശസദനേ
ഹനുമത്യഗ്രസ്ഥേ ജനകതനയാമണ്ണുവചസാ |
ഹനുമത്കാർയാണാം ഗതിമയി ! നിശ്ചയാതിമഹതാം
മുഖേ മന്ദം ഹാസം കലയസി രഘുത്തംസ ! കിമിദം ? ||5.10 || 121

"കിം ദൃഷ്ടം ഗദിതും ഭവത്യതിതരാം ഉത്കംഠിതാ വർതതേ?"
"നോ ദൃഷ്ടം , ശ്രുതമാപ്തതോ നിജമനസ്സർഭേണ ചാവേക്ഷിതം" |
ഇത്യുക്തിപ്രതിവാഗ്ധിഹാരഭവയാ ശ്രീജാനകീസദ്ഗിരാ
ജാതം തേ മുഖപങ്കജേ വിജയതേ മന്ദസ്മിതം മണ്ണുലം ||5.11 || 122

"നായം ജാനകി ! കേവലം കപിരഹോ ത്വത്സമ്പദർഥം ദിവഃ
ഭൂമൗ നാമ കൃതാവതാരവിഭവഃ ശ്രീവിഷ്ണുരേവ സ്വയം" |
ഇത്യേവം സരമാ സഖീ മമ തദാ സാജ്ജ്ഞേതി സീതാഗിരാ
രാമ ! ത്വദ്വദനേ യദേതദഭവദ് മന്ദസ്മിതം പാതു മാം ||5.12 || 123

"മൈനാകേന ഗിരീശ്വരേണ മഹിതസ്സോഽയം ഹനുമാൻ കപിഃ
മധ്യേമാർഗമനന്തവിക്രമനിധിർയാതോ ഗിരാ മൈമിലി ! |
ആഗത്യാത്ര തവാനനേ മുദമധാ"ദിത്യാഹ സാ മേ സഖീ
സ്യാമിന്നിത്യവനീസുതാമുഖഗിരാ മന്ദസ്മിതം ഭാതി തേ ||5.13 || 124

"ആഗച്ഛൻ പഥി വേഗതസ്സുരസയാ രുദോ മഹാവക്ത്രയാ
ഹ്രസ്വസ്സൻ നിതരാം പ്രവിശ്യ വദനം തസ്യാ ബഹിർനിർഗതഃ |
തേനാതീവ മുദാ പ്രശസ്യ വിജയീ സ്യ ഇത്യയം പ്രേഷിതഃ
സീതേ !" ഹേതി ഗിരാ വിദേഹന്യപതേഃ പുത്രോ തവേദം
സ്മിതം || 5.14 || 125

“പാരാവാരപയോവിഹാരനിരതാ ഘോരാകൃതിസ്സിഹികാ
സർവ്വാവധ്യതനുസ്സമസ്തജനതാദീതേസ്സദാ വർധനീ |
യാ സാ്നേന ഹതാ വിചിത്രമിതി യച്ഛംസന്തി സിദ്ധാസ്സമേ
ദേവീത്യാഹ സഖീ”ത്യുദാരവചസാ മന്ദസ്മൃതം തേ ബഭൗ || 5.15 || 126

“ലങ്കൈവാമിതവിക്രമാ ഹനുമതാ സാ്നേന ഘോരാകൃതിഃ
തത്സന്താധനരോഷിതേന തദപി സ്ത്രീ ചേതി ലഘ്യാഹതാ |
ഭൂമൗ സമ്പതിതാ ജിത്യാസ്മി വിശ തത് സർവം ജയേത്യബ്രവീത്”
ഇത്യേവം സരമാഗ്രദീദിതി ഭൂവഃ പുത്ര്യഃ ഗിരാ കിം സ്മൃതം? || 5.16 || 127

“രാത്രാവേഷ സമസ്തമേവ നഗരം സമ്യക് വിചിത്യാഗതഃ
പ്രാതർമൈമിലി ! താവകം വനമിദം തത്രാപി തം രാവണം |
ദൃഷ്ട്വാ തർജ്ജനതത്പരം തദനു തേ വൃത്തം രഘുണാം ജഗൗ”
ഇത്യേവം സരമാഗ്രവീദിതി ഗിരാ പുത്ര്യാ ഭൂവോഭൂത്
സ്മൃതം || 5.17 || 128

“രാജ്യാഭൂദ്രഥവാജികുഞ്ജരയുഗിത്യാരഭ്യ കർണാമൃതം
ശ്രീമാനേഷ വവർഷ മാരുതസുതോ യുഷ്ടച്ചരിത്രം ശൂഭം” |
ഇത്ഥം ശ്രീജനകാത്മജാസമുദിതം ശ്രുത്യാ വചസ്തേ മുഖേ
യൻമന്ദസ്മൃതമുത്ഥിതം സുമധുരം തത് പാതു മാം പാപതഃ || 5.18 || 129

“സോയം ശാഖാവലംബീ തവ ഖലു ചരിതം ഭക്തിമാൻ രഞ്ജയൻ മാം
സക്ഷിപ്തം ക്ഷിപ്തദോഷം ശ്രുതിയുഗസുഖദം പാവനം പാവമാനിഃ |
സാനന്ദം പ്രാഹ മന്ദ്രം സ്മൃതമപി ജനയത്യന്തരാനന്ദബന്ധനം”
സീതാവാചേതി ജാതോ ജയതി തവ മുഖേ മന്ദഹാസോ
മനോജ്ഞഃ || 5.19 || 130

“ശ്രുത്യാപ്യേവമതീവ ഭക്തിസഹിതം ദൃഷ്ട്യാപി ബദ്ധാഞ്ജലിം
ശങ്കാ മേ സ ദശാസ്യ ഏവ കപിതാം ഏവം വഹന്നാഗതഃ |

ഇത്യാസീദഥ താം വ്യപോഹ്യ വചനൈഃ മുദ്രാമിമാം സന്ദദൗ"
ഇത്യേവം ജനകാത്മജാവചനതോ മന്ദസ്മിതം തേ ബഭൗ ||5.20 || 131

"മുദ്രാം ദത്യാ ത്വദീയാം മമ ഖലു വദനേ മുദ്രിതം ഹന്ത ! ഹാസം
സദ്യോജാതം വിതേനേ നയനയുഗഗതം ശോകബാഷ്പം ച ചിത്രം |
താദൃക്ഷാനന്ദബാഷ്പം മമ ദധിത ! തദേ"ത്യബ്രവീത് ജാനകീ യത്
തസ്മാജ്ജാതം സ്മിതം തേ ജയതി രഘുപതേ !
മന്ദമേതൻമനോജ്ഞം || 5.21 || 132

"പൃഷ്ടസ്തോഽയം ഹനുമാൻ കഥയ രഘുപതേരംഗസൗന്ദര്യലക്ഷ്മീം
സൗമിത്രേരപ്യുദാരേത്യകഥയദുദിതം മോദബാഷ്പം വികീർയ |
ഭൂമിം ശുദ്ധാം വിതൻവന്നപി മമ ജനനീം താപഹീനാ"മിതീമാം
വാണീം ശ്രുത്യാ പ്രിയായാസ്സവ മുഖകമലേ
മന്ദഹാസസ്സമിസേ ||5.22 || 133

"രാമഃ പദ്മസമാനലോചനയുഗഃ ഗണ്ഡദ്വയാദർശവാൻ
നാസാ നിർജ്ജിതചമ്പകോതിമധുരം ബിംബാധരം സംവഹൻ |
ഏതാമംഗുലീമുദ്രികാം മമ കരേ കൃത്യാവദത്സ്യക്ഷരം
വൈദേഹീ"തി ഗിരാ പ്രിയാമുഖജയാ മന്ദസ്മിതം ത്യേദവത് ||5.23 || 134

"ഐഷ്യത്യത്ര കഥം സ മേ പ്രിയതമോ?" "മത്പൃഷ്ടതഃ" "തേ പരേ?"
"മത്തസ്തേ മഹിതാസ്സമ്യേപി യദഹം തത്രാവരഃ പ്രേഷിതഃ" |
ഇത്യേവം മമ ചാസ്യ ചാപ്യദവതാം ഉക്തീ പ്രഭോ ! രാമ ! ഭോ !,
ഇത്യുക്ത്യാ ജനകാത്മജാമുഖജയാ ജാതം തവേദം സ്മിതം ||5.24 || 135

"ത്യാം നേഷ്യാമി തദന്തികം ജനകജേ ! പൃഷ്ടം സമാരുഹ്യതാം"
"മൈവം സർവനിശാചരാൻ നിജശരൈഃ ഹത്യാ നയേദേഷ മാം" |
ഇത്യുക്തേഃ മമ സാരവിത് പുലകിതോ ജാതോ ഹനുമാനിതി
ശ്രീസീതാവചനേന ജാതമധി ! തേ മന്ദസ്മിതം ശോഭതേ ||5.25 || 136

“ദൂതഃ കോപി കപിർമഹാൻ രഘുപതേരാഗത്യ സീതാമുദം
 രക്ഷസ്സഘവധം വിധാസ്യതി തമാ വഹ്നിം ച ലങ്കാപുരേ” |
 ഇത്യേവം ത്രിജടാ യദാഹ ഭഗവൻ ! സ്വപ്നം വിലോക്യാദ്ഭൂതം
 ജാതം തച്ച തഥേ”തി ദാരവചനാത് ജാതം നു മന്ദസ്മൃതം || 5.26 || 137

“സർവാ ഉഗ്രവചോ വിഹായ ശരണം യാചധ്യമേതാം സതീം
 സീതാമിത്യുദിതേന മാം പരവശാം ചക്രേ തദാ മത്സഖീ |
 മാൻയാ ശ്രീത്രിജടേ”തി ദാരവചസാ മന്ദസ്മൃതം യത്പ്രഭോ !
 സഞ്ജാതം വദനേ തദേതദനഘം സർവാം ദദാതു ശ്രീയം || 5.27 || 138

“തേനൈവാഹമഹോ ! തതോ ഹനുമതസ്താസാം വധം കാക്ഷ്ഛതഃ
 താസ്സർവാ അഭിരക്ഷിതാ ക ഇവ നോ നൈവാപരാധാ ജനഃ ? |
 സ്വാമിൻ ! സാഹമപി പ്രഭോ ! നനു തമാ ശ്രീലക്ഷ്മണസ്യാന്തികേ
 നാഥേ”ത്യേവമവേത്യ ദാരഹൃദയം സാകുതമന്ദസ്മൃതം || 5.28 || 139

“പ്രാജ്ഞാത്വം ഹനുമാൻ മയാ ഹൃദിഹിതം ശ്രുത്വാ വിഹായാത്മനഃ
 സദ്യഃ കോപമവാരണീയമഭവത് കാമം പ്രസന്നാശയഃ |
 ഏവം യേ ദ്വിഷദന്തിക്യേപി സുഹൃദസ്തേ മാനനീയാ” ഇതി
 ശ്രീസീതാവചനേന തേ സമുദിതം മന്ദസ്മൃതം പാതു മാം || 5.29 || 140

“അൽപീയാനസി വോഽശുമിച്ഛസി ച മാം തത്തേ കപിത്വം സ്തുടം”
 “മാ മാ പശ്യ തദദ്യ രാമദധിതേ ! മത്കം മഹത്തം പുരഃ” |
 ഇത്യുക്ത്വാ ഗിരിസന്നിഭോദ്യമഭവത് ശ്രീമാൻ ഹനുമാനിതി
 ശ്രീസീതാവചനേന മന്ദമിഹ തേ ജാതം സ്മൃതം ശോഭതേ || 5.30 || 141

“മന്ദോ ഹാസസ്തവ ച ഹനുമാൻ ദ്വൗ സമാവേവ സത്യം
 മന്ദോമന്ദോ ഭവതി തനുതോ മാനനീയോ ഹനുമാൻ” |
 ഏവം വാചാ ജനകതനയാജാതയാ ജായമാനഃ
 മന്ദോ ഹാസസ്തവ രഘുപതേ ! മാമന്ദം വിധത്താം || 5.31 || 142

മന്ദോ ഹാസഃ മനുകുലപതേരഞ്ജനായാഃ കുമാരഃ
 യേന ശ്രീമാൻ ഭവതി ഹനുമാൻ ദർശനീയോ ജനാനാം |
 ധത്തേ ലീലാഃ പവനസവിധേ തേന സംസ്തൃഷ്ടഗാത്രഃ
 ഭൂയോ യോദ്യം ജനകതനയാസ്ത്വന്നസന്ദോഹദായി ||5.32 || 143

ഇത്ഥം രാമോ വഹതി വദനേ വാതജാതം വരേൺയം
 രാമോ രാമോ വിഭൂരിതി മുഖേ വാതജാതശ്ച രാമം |
 അന്യോന്യം താവിതികൃതമതീ പ്രീതിമന്തൗ മഹാന്തൗ
 അന്തസ്സക്താവനുപമതമൗ സമ്പദം സന്ദിശേതാം ||5.33 || 144

മന്ദോ ഹാസോ മനുകുലപതേ ! മാരുതസ്യാതജാതഃ
 മാനാതീതസ്വരസലലിതഃ മാനനീയോ മഹദ്ഭിഃ |
 മന്ദം കുർവൻ സപദി രജനീചാരിണം നീലയോഗാത്
 മഹ്യം ഭദ്രം ദിശതു സതതം മംഗലാനാം നിദാനം ||5.34 || 145

മന്ദോ ഹാസസ്തുവ രഘുപതേ ! കോപി ശുക്ലഃ പടോദ്യം
 ശോണോപാന്നൈർജയതി മധുരഃ സേവിതോദ്യം പ്രസൂതേ |
 ശ്ലാഘ്യം ദിക്ഷു പ്രസൂതമഭിതഃ ശോഭനം ഭാസമാനം
 ചിത്രം വസ്ത്രം യശ ഇതി മഹത് സമ്പദം തച്ച സൂതേ ||5.35 || 146

“സുമിത്രാപുത്രഃ കിം സുഹൃദതിതരാം ഭ്രാതരി രതഃ
 വിധത്തേ ശുശ്രൂഷാം മമ ച യതതേ മാർഗ്ഗണവിധൗ ?” |
 ഇതി സ്വാമിൻ ! പൃഷ്ടഃ പവനതനയോഭൂദിതി ഗിരാ
 പ്രിയായാസ്തേ മന്ദസ്മിതമവതു ജാതം രഘുപതേ ! ||5.36 || 147

സ്തന്ദോ യസ്യ പ്രദിശതി മുദം മൈമിലീമാനസാന്തേ
 സമ്മോഹം തം സരസമധുരോ മേദുരോ ഭാവവർഗൈഃ |
 കുന്ദോദന്തം പരിഭവപദം യോ വിധത്തേ നിതാന്തം
 മന്ദോ ഹാസോ ജയതി സുതരാം മൈമിലീവൽലഭസ്യ ||5.37 || 148

“സാകേതാത് കിം മമ സ ഭരതോ ദേവരസ്തത്വമൂർതിഃ
 സേനാം പീനാം ഗജഹയമുഖൈഃ പ്രേഷയിഷ്യത്യനന്താം?” |
 ഏവം പുഷ്പഃ പവനതനയോഭൂൻമയേത്യത്ര വാചാ
 പ്രേയസ്യാസ്തേ സമുദിതമിദം പാതു മന്ദസ്മിതം മാം ||5.38 || 149

നന്ദിഗ്രാമേ രതിമുപഗതഃ ഭ്രാതൃശത്രുഘ്നഹൃദ്യഃ
 ശുദ്ധശുദ്ധം ദ്വിജകുലമലം പാലയന്നന്തരംഗം |
 കൈകേയന്തസ്സ്മൃതിമുപഗതോ ഹാനുതാപം വിതൻവൻ
 മന്ദോ ഹാസോ ജയതി ഭരതോ മൈമിലീവൽലഭസ്യ ||5.39 || 150

“മയാ ഭത്തം ചുഡാമണിമയമദിജ്ഞാനമകരോത്
 സ്വവസ്ത്രാന്തേ ബദ്ധം പരമമ ച കർണേ വിനിഹിതം” |
 ഇതി ശ്രീസീതായാഃ സരസമതിചിത്രം ച വചനം
 സ്വകർണേ തേ കർതൃഃ ജയതി മധുരം മന്ദഹസിതം ||5.40 || 151

“നേത്രേ ചുഡാമണിമപി തഥാ കർണയോഃ കാകവാർതാം
 മൗലൗ കൃത്യാഞ്ജലിമപി നതഃ പ്രസ്ഥിതഃ പാവമാനിഃ |
 ഭക്ത്യാ വൃക്ഷാൻ വനമപി തഥാ ചൈത്യസൗധം ജഗർജ്ജ” -
 ത്യേവം സീതാവചനജനിതോ രാജതേ രാമഹാസഃ ||5.41 || 152

ചന്ദ്രസ്തേ വദനം ധൃതം ഹി യദിദം ശ്രീനീലകന്ദേന യത്
 താമ്രം തത് സതതം വിഭാത്യധരതസ്തസ്യോദയസ്തർവദാ |
 തസ്മിൻ കാചന ചന്ദ്രികാ വിജയതേ മന്ദസ്മിതാവ്യാ സതീ
 യാ മേ സംസൃതിതാമസീമപി പരാം ശുദ്ധാം വിധത്തേ
 നവാം || 5.42 || 153

“സ്വാമിൻ ! വാതശിശോഃ കഥം ഹി ഭഗവൻ ! ശ്രീർഭക്ഷിണസ്യോദിതാ
 ത്വൻമന്ദസ്മിതചന്ദ്രികാ ച സുഭഗാ തത്രോദിതാ ശോഭതേ |
 അസ്മിൻ ശ്രീവധുവൂർവനേ സുഭവനേ ക്രീഡാപരായാസ്വയാ

കോപ്യാനന്ദപയോനിധിർമനസി മേ സംവർധതേ

സാന്വ്രതം" || 5.43 || 154

"സീതേ ! തേ കപിനാ ഹതാ ഹി ബഹവോ രാത്രിഞ്ചരാ ദുർജ്ജയാഃ
ഹന്താക്ഷോപി ഹതസ്തദേഷ തപസാ സത്യം ത്വയാ നിർമിതഃ |
ഇത്യാഗത്യ മമാന്തികേ സമവദൻ രക്ഷസ്ത്വിയസ്താസ്സമാഃ"

ഇത്യാകർണ്യ വിദേഹജാഗിരമഭ്യർദ്ദ മന്ദസ്മിതം രാമ ! തേ || 5.44 || 155

"നീതസ്ത്വിന്ദ്രജിതാ ദശാസ്യസമിതിം ബദ്ധ്യാ തദീയ്യേനലഃ
വാലേ ഹാ ! നിഹിതശ്ച രാക്ഷസഗണൈസ്തേനാപി രക്ഷോഗൃഹേ |
ചിത്രം ജാനകി ! ജാനകീതി വചസാ കാവ്യന്തി രക്ഷസ്ത്വിയഃ"

ഇത്ഥം ദാരഗിരാ മുഖേ തവ ബഭൗ മന്ദസ്മിതം രാഘവ ! || 5.45 || 156

"സീതാം പാതും നിശ്ചിരപുരേ തദ്വിരുദ്ധാംശ്ച ദഗ്ധും
കൽയാണോ വോ മമ പിതൃസഖഃ ക്ലൃപ്തസിദ്ധിഃ കിലാസീത്" |
ഇത്യന്തശ്ശീപവനതനയശ്രീഗിരാ മന്ദഹാസഃ

ശ്രീമൻ ! ജാതോ മനുകുലമണേ ! മാനസം മേ ധിനോതി || 5.46 || 157

ദഗ്ധാ സാ മിഥിലാ പുരാ ഖലു തദാ ദഗ്ധം ന മേ കിഞ്ചനേ -
ത്യാഹ ശ്രീജനകസ്തമൈവ ദഗവാൻ ശ്രീയാജ്ഞവൽക്യോവദത് |
ഏവം ത്വയ്യപി സാദരേഷു ദവിതേത്യേവം ഹനുമദ്ഗിരാ

ജാതം തേ രഘുനാഥ ! മന്ദഹാസീതം മഞ്ജുപ്രഭം ഭാസതേ || 5.47 || 158

"പ്രാസാദാനാം ഭൂവി നിപതതാം അഗ്നിനാ ഘോരലീലേ -
നാരാമാന്തേ ത്വദീതി പതതാം വൃക്ഷശാഖാഗണാനാം |
ആരാത് വസ്ഥദ്വിജകുലഗതാ യാവിരാസീദവസ്ഥാ

സാ മ്യേദ്യാപി സ്മൃതിമുപഗതാ ചേതസസ്സൗതി കമ്പം" || 5.48 || 159

"സർവത്രൈവം സകലഭയദേ സംഭ്രമേ ജാഗരുകേ
ചിത്രം മത്കം പദമപി മനാഗഗ്നിനാ നാഭിഭൂതം" |

ഇത്ഥം ദേവ്യാ ഭയപിശുനയാ ചിത്രവത്യാ ഗിരാ തേ
ജാതം മന്ദസ്മിതമവതു മാം ആനനേ രാമഭദ്ര ! ||5.49 || 160

“സോഽയം മാരുതനന്ദനോ ദശമുഖേ സിംഹാസനസ്ഥേ പുരഃ
വാലേനൈവ കൃതാസനസ്തുദുപരി പ്രാപ്തസ്ഥിതിസ്സംബഭൗ” |
ഇത്യേവം സരമാ സഖീ സമവദത് സേ”തി സ്വജായാഗിരാ
യൻമന്ദസ്മിതമാനനേ രഘുപതേ തത്തേ തരാം ദ്വ്യാതതേ ||5.50 || 161

“രാജേണാ നഃ പുരതഃ കിമേവമിതി തൈഃ സന്തർജ്ജിതോ വാലധിം
വിസ്തീർയാഥ ദശാനനാസനമസൗ തം ചാചകർഷാദ്ഭൂതം” |
ഇത്യേവം സരമാ ഹസന്ത്യതിതരാമാഹേ”തി സീതാഗിരാ
സഞ്ജാതം തവ രാമ ! മന്ദഹസിതം രക്ഷത്യവജ്ഞാവിഷാത് ||5.51 || 162

“മാ മൈവം രജനീചരാധിപമിമം കുർയാഃ സ്ഥിതാസ്തേ വയം
വാചൈവം കില മന്ത്രിണാം അഥ ച താൻ ആകൃഷ്ടവാൻ വാലതഃ |
ഇത്യേവം സരമാദ്ഭൂതൈകവിവശാ പ്രാഹേ”തി സീതാഗിരാ
യൻമന്ദസ്മിതമാനനേ തവ ബഭൗ രാമാസ്തു തൻമേ ശ്രിയൈ ||5.52 || 163

“താൻ സർവാനപി രാക്ഷസാൻ അപി സഭാസ്തംഭാൻ സമാംശ്ചേതരാൻ
പൗലസ്ത്യം ച ബബന്ധ ഹന്ത ! നിബിഡം വാലേന വാതാത്മജഃ |
ഇത്യേവം സരമാ മമാഹ വിവശാ സാന്ദ്രാ സഹാസാ സഖീ
സേ”തി ശ്രീദധിതാഗിരാ വിജയതേ മന്ദസ്മിതം തേ മൂഖേ ||5.53 || 164

“ഏതത്തത്ര പുനശ്ച കിഞ്ചന മഹാശ്ചർയം യദാസീത്തദാ
വാലേ വേഷ്ടിതുമംബരാണി നിഖിലാൻയാസൻ ന ചാലം പുനഃ |
ആനീയാഥ ബബന്ധുർധമമ നൈവാസീദശാപ്യേകികാ
വാഗേവം സരമാഭവേ”തി ദധിതാവചാ കരോഷി സ്മിതം ||5.54 || 165

“ശ്യാഃ കിം കുർയുരമീ ദിഗംബരദശൈവാസീദഹോ ! രക്ഷസാം
ലജ്ജാസ്താനനിജാനനാ ന ബഹിരത്രൈതേ ചരേയൂർദിവാ |

- തന്യാദേവ നിശാചരാ" ഇതി സഖീവാചാഽഥ വാചാ ച തേ
 ജാനക്യാ വദനേ യദാസ ഹസിതം മന്ദം തദേതത് സ്തുടം ||5.55 || 166
- "ഏതച്ചാപി ന യത്ര നാമ ന നിശാ സംരാജ്യേന്ദ്രീൻ പുരേ
 വാലാഗേർജ്ജലനേന ഹന്ത ! സതതം ദൃശ്യം ദിവൈവാഭവത്" |
 ഇത്യേവം സരമാഗിരാ മമ മതിർമഗ്നാ മുദാം സാഗരേ"
 സീതായാ ഇതി തേ മുഖേ കില ഗിരാ മന്ദസ്മിതം വർധതേ ||5.56 || 167
- "സീതാ ത്വം പൃഥ്വിവീഭവാ ഗഗനവത് സൂക്ഷ്മം ച മധ്യം പരം
 ദേഹേനൈവ സമേന ഗന്ധവഹതാം ധത്സേ രസാനാം നിധിഃ |
 ഏവം വാലഹുതാശനേന വിനതാ സാഽസീതി മത്കാ സഖീ
 പ്രോവാചേ"തി വിദേഹജ്ജാഘനഗിരാ മന്ദസ്മിതം പാതു മാം ||5.57 || 168
- "ഹാസ്യം സീതേ ! ശൃണു പരമിദം രാക്ഷസാ ബാലകാൻ സ്യാൻ
 ചേഷ്ടാസക്താൻ നിജവശഗതാൻ കർതുമേതം വദന്തി" |
 അബ്രൂതൈവം മമ കില സഖീ സേതി സീതാഗിരാ തേ
 വക്ത്രേ മന്ദസ്മിതമിദമഭൂദ് രാമ ! രാമാദിരാമം ||5.58 || 169
- "വാലാനലോ വാ പതിഭക്തിയുക്ത -
 ബാലാനലോ വാ ദഹതി സു ലങ്കാം |
 കാലാനലോഽയം ഹി പലാശനാഥ !
 കോലാഹലോ വേതി നിശാചരാണാം" ||5.59 || 170
- "വർണാവലിർവാചി സമുദ്ഗതേയം
 കർണാവലിം പ്രൈതി ദശാനനസ്യ |
 സംവർണയന്തീതി സഖീ"തി സീതാ -
 സൗവർണതഃ കിം ഹസസീതി മന്ദം ||5.60 || 171
- "സദാഗതിതനുഭവഃ മമ മുദാഗതേരുത്തമം
 നിദാനമഭവത്തദാ തവ പദാബ്ജസക്താശയഃ |

വിദാരിതനിശാചരോ നയവിദാമസാവഗ്രണീഃ
ദദാഹ നഗരീം ച താം ഇഹ സദാ സദാശംസിതഃ" ||5.61 || 172

ഇതി പ്രിയായാഃ പ്രതിഭാൻവിതായാ
അതിപ്രിയാഭിഃ ശ്രുതിമഞ്ജുലാഭിഃ |
രതിം പ്രപന്നസ്യ സതി സ്വവക്ത്രേ
സ്തിതം തദേതത് പ്രതിഭാതി ഗീർഭിഃ ||5.62 || 173

അപാംഗതസ്സാദരമാഞ്ജനേയം
സമ്പശ്യതോ വൽഗുവചഃ പ്രിയായാഃ |
തത് ശൃൺവതഃ സോദരസന്നുതസ്യ
മന്ദസ്തിതം ഭാതി രഘുത്തമസ്യ ||5.63 || 174

|| ഇതി സുന്ദരസ്തവം സമാപ്തം ||

ശ്രീഃ

ശ്രീമതേ രാമാനുജായ നമഃ

ശ്രീമതേ നിഗമാന്തമഹാദേശികായ നമഃ

|| യുദ്ധസ്തവഃ ||

കവിതാജിതകൽപോലികൻയകാകാന്തവക്ഷസേ |

കരുണാദിഗുണാഢ്യായ കമലാനിധയേ നമഃ ||

“ഭൃഷ്ട്യാ തോയനിധിം ഭയാനകമഹാ -

വീചീചയൈസ്താദൃശം

ഗംഭീരം വിപുലം ഘടീസുതമുനേ -

രാഹ്യാനമസ്യാഥ ച |

പാനം തേന സമുദ്രശോഷണമഥോ

പദ്ഭ്യാം ച യാത്രാ സ്ഥലേ”

ചേതമം ത്വദ്ഭടവാക്യതോ യദഭവത്

തദ്യാ കിമേതത് സ്മിതം? || 6.1 ||

175

“നിദ്രായാതം കുമാരൗ സുഖമിഹ നിശി വാം

രക്ഷണേ ജാഗരാമേ -”

ത്യേവം ശ്രീശൂരവാദാൻ പ്രഹരണസഹിതാൻ

വാനരാൻ മധ്യരാത്രേ |

നിദ്രാക്രാന്താനവംസ്ത്വം ധൃതകവചധനുർ -

ലക്ഷ്മണേനാനുയാതഃ

വേലായാം ചാരിവപ്രസ്ഥിതമിദമതനോർ -

ധ്യേയമേതത്സദാ നഃ || 6.2 ||

176

ആയാതേ ദശകന്ധരസ്യ സഹജേ

രക്ഷാപ്രതീക്ഷേ സ്ഥിതേ

“ത്യക്ത്യാ ഭ്രാതരമാഗതോ വിപദി യസ്-
 തസ്മിൻ കഥം വിശ്വസേഃ?” |
 ഇത്യേവം ത്രിദശോദിതത്യഗുണതഃ
 പ്രത്യുഹവാക്യം രവേഃ
 സുനോർഹന്ത ! നിശദ്യ തേ യദഭവത്
 തദ്യാ കിമേതത് സ്മിതം? || 6.3 ||

177

സാധു രാവണസോദരോ രഘുപതേ !
 തസ്മാത് സ പാൽയോ ഹി നഃ
 ചേതഥം വാദിനി മാരുതസ്യ ഖമണേർ -
 വിദ്യാജ്ഞിദ്യാം സുതേ |
 ഈദ്യശുഷ്ടനിദാനതോ നയപഥേ
 സാധ്യം കഥം സാധയേത്
 നിർദ്ദുഷ്ടം കപിരിത്യഭൃത്തവ തദാ
 വക്ത്രേ കിമേതത് സ്മിതം? || 6.4 ||

178

ത്യാജ്യഃ പക്ഷ്യോ ഹി ശത്രോർദശമുഖസഹജഃ
 സോഽയചിത്യുക്തിയുക്തഃ
 സുഗ്രീവഃ സൂരസൂനൂഃ സകലമപി ഗൃഹേ
 രാക്ഷസാനാം സമൂഹം |
 കുർവന്നസ്ഥിതി വായോഃ സുതവദനദവാം
 ദാരതീം ശ്ലേഷസൗദ്യാം
 ശ്രുത്യാ യത്തേ മുഖാബ്ജേ സ്മിതമദവദഹോ !
 മന്ദമേതത്തദേവ || 6.5 ||

179

അബ്ധിം തർതുമുപായമേകമുചിതം
 ബ്രൂയാ മമേതി ത്വയാ

പൃഷ്ടോ രാക്ഷസരാജതാമധിഗതോ
ദത്താഭയോഽയം പ്രഭോ ! |
ഗച്ഛേസ്ത്വം ശരണം സമുദ്രമിതി യത് -
ത്യാമാഹ വാക്യം തദാ
മുഗ്ധത്വം ച വിചിന്ത്യ തസ്യ യദഭൂത്
തദ്വാ കിമേതത് സ്മിതം ? || 6.6 ||

180

ഗംഗാമംഗലസുത്രമേവ ഭവത -
ശ്ചക്ഷുഷ്ചമേ ന്വയസ്യ തദ്
വാർധിസ്ത്യാം ശരണം ജഗാമ ഭഗവൻ !
കോത്ര പ്രപന്നോന്തതഃ ? |
ദണ്ഡോന്യാ ഇതി കൽപിതോന്ത്യ റിപുഷു
പ്രാപ്താസ്സഭോഭൂത്തദാ
ലീലാം ചിന്തയതസ്തവേതി ഭഗവൻ !
വക്ത്രേ കിമേതത് സ്മിതം ? || 6.7 ||

181

ത്യക്ത്വാഹാരമഭൂത്തു ദർഭശയനേ
ഘസ്രത്രയം രാഘവഃ
ക്ലപ്തസ്തേതുരസൗ ന യാവതി ഭവേത്
താവന്ന ഭുക്തേ പ്രഭുഃ |
തസ്മാച്ച ത്വരയാസ്തു സേതുരചനേത് -
യേവം മൃദാം ധൂനനം
കായാത് കാഷ്ഠബിഡാലകസ്യ ഭഗവൻ
ദൃഷ്ട്വാ കിമേതത് സ്മിതം ? || 6.8 ||

182

സർപാസ്രസ്തഥനം , ഹിരൺമയവപുഃ ,
താദൃക്ഷനാസാ തഥാ

ഭൂഷാഃ പന്നഗകൽപിതാഃ ശ്രുതിമയോ
 നാദശ്ച പക്ഷോത്ഥിതഃ |
 സ്വീയാബ്ജാംഘ്രികിണാകിതം കരയുഗം
 ദൃഷ്ട്യാപി സർവം തദാ
 പൃച്ഛൻ കസ്ത്വമിതി ദ്വിജേഷ്വരമധാഃ
 യത്തത് കിമേതത് സ്മിതം? ||6.9 ||

183

ഹസ്താൻ വിംശതിമുദ്ധരൻ ഭയമപി
 പ്രാണേ ദധത് സർവതഃ
 വർവാടോ ദശമസ്തുകേഷ്വപി തഥാ
 ഹിത്യാ ച ശസ്ത്രാണയപി |
 പൗലസ്ത്യസ്തു പദാ ചചാര ച വിഭോ !
 ദൃഷ്ട്യാ തദീയാം ദശാം
 തൃപ്തം ദേവഗണം സമീക്ഷ്യ ഭവതാ
 ക്ലൃപ്തം കിമേതത് സ്മിതം? ||6.10 ||

184

പൗലസ്ത്യം നനു മധ്യമം കപിഗണോ
 ദൃഷ്ട്യാ ദ്രുതസ്താദൃശം
 യന്ത്രം തന്നഹി രാക്ഷസസ്ത്വിതി വദത്-
 ദ്രാതൂർധൃതിം താദൃശീം |
 പൂർവം താം കില കാനന്യേസ്യ ച ദശാം
 സംഗേ കബന്ധസ്യ ച
 സ്തുത്യാ കിം രഘുപുംഗവോദിതമഭൂദ് -
 ഏതത് സ്മിതം നഃ പ്രഭോ ! ||6.11 ||

185

വിന്ധ്യോഽയം കിമു സഞ്ചരന്നിതി തദാ
 ചിന്താൻവിതോ ഭാസ്കരഃ

ശ്രീമൻ ! നൈജസുതം ച മസ്തകശയം
തം കുന്ദകർണസ്യ തു |
തത്പാണാവഥ കർണയോർയുഗലമപ്-
യാലോക്യ കർണധ്വനിം
ചക്രേ ദ്യാപരമേയിവാൻ കിമകരോഃ
ശ്രുത്യാ തമേതത് സ്മൃതം || 6.12 ||

186

“സുഗ്രീവസ്തനയം പിതൃഃ സമുചിതം
തം കുന്ദകർണം തദാ
തേനേ വിശ്രവസം സ്വസുഃ സമുചിതം
നാസാവിഹീനം തഥാ” |
ഇത്യേവം പവനാത്മജേ കഥയതി
ശ്രീരാമദദ്ര ! പ്രഭോ !
സൗമിത്രിം തവ പശ്യതഃ സമുദിതം
മന്ദസ്മൃതം പാതു മാം || 6.13 ||

187

“രാജാ കുപ്യതി” “കിം നിദാനമധുനാ
കോപസ്യ തസ്യേശിതൃഃ?”
“മദ്യാക്യം കിമിതി ത്വയാ തവ ദദൈഃ
സർവം തഥാനുഷ്ഠിതം |
രക്ഷോവീരശരീരമജ്ജനമിദം
വാർധൗ”രിപോഃ കിങ്കരാ -
ലാപാൻ വാനരവർണിതാനിതി വിഭോ !
ശ്രുത്യാ കിമേതത് സ്മൃതം ? || 6.14 ||

188

“മായേവാസ്തി വിദേഹരാജതനയാ
ദേവസ്യ സാ നിർമിതാ

വക്ഷ്യന്തീതി മുനീശ്വരാ മയസുതാ -
സുനോശ്ച മായാകൃതാ |
സീതേയം നിഹതാദ്യദേവവിജയസ് -
തത് സൂച്യതേ മാ ശുചഃ
ത്വം ദേവേ"തി വിഭീഷണസ്യ വചനം
സ്യുത്വാ കിമേതത് സ്മിതം? ||6.15 ||

189

ഇന്ദ്രാസ്ത്രേണ ഹതോ ബഭൂവ സമരേ
ചേന്ദ്രസ്യ ജേതാഽശരഃ
ത്വിന്ദ്രാഽയം കില രാഘവോ നനു മതേ
രാമാനുജസ്യേതി തത് |
സാക്ഷാദിത്യഥ ജൈമിനീയവചനം
വൃത്താന്തതസ്സുചയ -
ദ്വാൽമീകേഃ കില പാടവേന ഭഗവൻ !
വക്ത്രേ തവേദം സ്മിതം ||6.16 ||

190

ദ്യഷ്ടേത്യാഹ വചഃ തദേവ വദനം
ദേവശ്രിയോഽൻവേഷണേ
കുംഭീസൂനുപമോത്ഥരസ്യമധുപാ -
സന്തേഃ ഫലം താദൃശം |
നഷ്ടേത്യാഹ വചസ്തദേവ വദനം
മായാശ്രയോക്തിശ്രുതേഃ
ഏവം ചേശ്വരവൈദവേ ഹി വിബുധാ
ഇത്യസ്തി കിം വാ സ്മിതം? ||6.17 ||

191

"ഊർഗേഷാ മയി വാ ഷഡർധനയനേ
ചേത്യുക്തിതോഽയം ജനഃ

സാമ്യം വാം മനുതാം തതഃ കിമിതി തദ് -
വാക്യം ച രാമായണേ" |

"മൈവം മുഖസുയോധനോപി പഠിതാ
ഹ്യാത്മാനമേനം ശരം"

കൈലാസസ്ഥിതദമ്പതിവച ഇദം
സ്യുത്യാ കിമേതത് സ്മിതം? ||6.18 ||

192

സീതാൻവേഷണശോകദാവദഹനേ

ദേവാ ന ചക്രൂർദയാം

പക്ഷീന്ദ്രസ്തു ജടായുരേവ ജനകോ

ഇണാനീ സമം മേ തദാ |

ഏതർഹ്യേഷ രഥം ദദാതി മഘവാ

ദൃഷ്ട്യാ ജയം മേ സ്വയം

ജേതാരം ദജ്ജതേ ഹി ലോക ഇതി വാ

സ്യുത്യാ കിമേതത് സ്മിതം? ||6.19 ||

193

"യുദ്ധേ വിംശതിവീക്ഷണൈസ്സവ മുഖം

സംവീക്ഷ്യ രക്ഷഃപതിഃ

ധിങ് മാം ശ്രീജനകാത്മജാമുഖമിതോ -

ദ്വിയുക്തം വിയുക്തം വ്യധാം |

തൻമത്കാൻയപി വിക്രമേണ ഹരതു

സ്യാംഘ്രൗ വിധത്താം ച മാം

ഇത്യന്ത്യസ്യുതിരാപ്യ ചൈദ്യനുപതാം

ആപാത്മനോ വാംഛരിതം ||6.20 ||

194

മന്ദാകിനീമസ്തകലാലിതസ്യ

മന്ദോദരീനായകമസ്തഭേത്തുഃ |

മന്ദസ്മിതം മാനവവംശനേതു -

ര്മദന്ദേതരം മംഗലമാതനോതു || 6.21 ||

195

പുത്രോ വിശ്രവസോപി മദ്വിരഹിതാം

ത്യാമേവ ദേവൈഹത

പുത്രീ വിശ്രവസോപി ഹന്ത രഹിതം

മാം സാ ത്യാ ജാനകീ ! |

ആർഷം രാക്ഷസയോനിസംഗതമിദം

നഷ്ടം കുലം പശ്യതോഃ

ആലംബോത്ര വിഭീഷണ"സ്ത്വിതി മുദാ

മന്ദം സ്മിതം ജ്യംഭതേ || 6.22 ||

196

സജ്ജാ കിം കിമയം വിലംബ ഇതി വാ

പൃച്ഛാ ന കാചിത് കൃതാ

സാ ക്ലാന്തിഃ വിരഹോത്ഥശോകവചനം

തച്ചാസ്തമേതം കഥം ? |

ഇത്ഥം മാരുതനന്ദനേ ബഹുവിധാം

ചിന്താം ദധാനേ തദാ

മായാവിൻ ! രഘുനാഥ ! വക്ത്രകമലേ

യത്തേ സ്മിതം കിൻവിദം ? || 6.23 ||

197

ശ്രുത്യാ മത്പരുഷം ചിതാം കുരു മമേത് -

യാഹ സ്വയം ജാനകീ

സൗമിത്രേ ! ഹൃകരോസ്തമൈവ സഹസാ

നാവാരയത് കോപി മാം |

ദീത്യാ കിം ജഡതേതി പുഷ്പകകഥാ -

കാലേ കപിഃ കശ്ചിദാഃ !

ലങ്കാദാഹകഥേതി മന്ദമവദത്

തസ്മൈ കിമേതത് സ്തിതം? || 6.24 ||

198

വിഷ്ണോ ! ലോകമുപേഹി രാവണശരോ
നിർമൂലമുൻമൂലിതഃ

ചേതഥം ദേവഗണേ സ്വകാർയമുദിതേ
നാട്യം പരം തൻവതി |

താതോഽയം തവ രാഘവേതി ഭവതോ
ദത്തോപദാം പാർശ്വഗേ

ശംഭൗ നാഗ്നി രതേ പ്രസാദപിശുനം
മന്ദസ്തിതം ശോഭതേ || 6.25 ||

199

“ഭാർയാപ്രീതിപരോ യഥാഹമഭജം

കഷ്ടം തഥാ ത്വം സുതഃ

ഭൂമൗ മേ സമതാ ഗുണൈരിതി ജനാഃ
സർവേ വദന്തി സ്വയം |

കൃത്യാഹം സമതാം ദജ്ഞയ തവ ഹേ !
വഹൗ പ്രവിഷ്ടാം ശഠാം

കൈകേയീ”മിതിവാദിനം ദശരഥം
ദൃഷ്ട്വാ കിമേതത് സ്തിതം? || 6.26 ||

200

“സർവേ കിം കപയോ ലസന്തി? ഗണനാ
സന്ധക് കൃതാ കിം ത്വയാ?”

“ദേവൈകം തു വിനാ സമേ , യമപുരേ
സ്വർഗ്ഗേപി നാസ്ത്യേവ സഃ |

കിഷ്കിന്ധാനഗരേ ച” “കുത്ര സ ഗതോ?”
“ദൃഷ്ട്വാദ്യ യന്ത്രോദരേ

ക്ഷിപ്തേബ്ബാ"വിതി സംഭ്രമേണ ഭവതോ
മനസ്തിതം കിം മുഖേ ? || 6.27 ||

201

കിഷ്കിന്ധാരമണീർവിധായ രമണീ
സീതാ വിമാനേ തദാ
മോദം പ്രാപ തഥൈവ തത്ര മഹിതാഃ
താശ്ചാപി സർവാഃ സ്ത്രീയഃ |
പുച്ഛം നാസ്തി കഥം നു സുന്ദരവപുഃ
സീതേതി വാചം വിനാ
യത് പ്രോചുർഭഗവൻ ! തദേതദിഹ തേ
ബീജം സ്മിതസ്യ പ്രഭോ ! || 6.28 ||

202

"ഗന്തവ്യം ത്വയാ രുദേ !" "യദി ന കിം"
"വഹ്നു പതിഷ്യത്യഹോ
ഭ്രാതാ ശ്രീഭരതഃ" "പതന്തിഹ യഥാ
സാ ത്വം തഥാ ജീവതു" |
"നൈവം തത്ര പതിഷ്യതി പ്രഭുരസൗ" -
ഇത്യേവ സീതാരൂമാ -
സംലാപേന മിതം സ്മിതം രഘുപതേ !
ജാതം ദരീദ്രശൃതേ || 6.29 ||

203

ഭാരദ്വാജഗൃഹേ സമർപിതമഹാ -
ഭോഗ്യാനജഗ്ധൗ തദാ
കന്ദം ഖാദതി ഭാസ്കരസ്യ തനയേ
ഹസ്താച്യുതം തത് പ്ലുതം |
തദ്യഷ്ട്യാ സ കപീശ്വരോപി ഭഗവൻ !
തം ചാനു സർവ്വേഥ തേ

തദ്യുഷ്ട്യാ വദനാരവിന്ദഘടിതം
മന്ദസ്മൃതം കിന്ദവിദം || 6.30 ||

204

“സീതായൈ ഭവതേ നമോ നമ ഇദം
ഭ്രാത്രേ ച രാമ ! പ്രഭോ !
യാ തേനേ മമ വാലവഹ്നിമനഘാ
ശീതം സുധാംശോരപി |
യോ രാജ്യം വ്യവധൂയ തേ പദരതഃ
ശ്രീപാദുകേവാബഭൗ”
ഇത്യാകർണ്യ ഹനുമതോ ശിരമഹോ !
മന്ദം വിധത്സേ സ്മൃതം || 6.31 ||

205

“ഭരത ! ഭവതോ ഭക്ത്യാ നിത്യം
വ്രതൈഃ പരിപൂജ്ഞൈഃ
ഭവതി സുമനാ ദേവോ വിഷ്ണുഃ
സ നഃ കുലദൈവതം |
വിപദി പതിതാൻ ലങ്കായുദ്ധോ
രരക്ഷതരാം സമാൻ”
ഇതി ജനകജ്വാവാച രാമാ -
ഭവന്നു മിതം സ്മൃതം || 6.32 ||

206

“കൗസൽയാ മയി സാദരാ മമ ശിരസ് -
സൻമണ്ഡനം നിർമമേ”
“പുച്ഛം കുത്ര ഗതം” “തദത്ര ഭവിതാ
നൈവാദ്യ നാരീതനൗ” |
“പുച്ഛം മസ്തഗതം തവേ”തി വചസാ
ഭർതൂർഹ്രിയാവാങ്മുഖീം

ദൃഷ്ട്വാ രാമ ! രഘുത്തമാസ വദനേ
യത്തേ സ്മൃതം തന്നിദം ||6.33 ||

207

“കുബ്ജേ ! ത്വം ഭവനേ ഭവാത്ര കലഹോ
മാഭൂത് പുനസ്സേധുനാ”

“മൈവം രഘവവൈഭവം മമ ദൃശോഃ
പ്രിയൈ കഥം നോ ഭവേത് ? |

ആസ്യേ മേ വിഷമസ്തി തത്ര നിബിഡം
കന്മാകൃതം കന്ദുകം

ന്യസ്യമീ”തി വചോ നിശദ്യ ഭഗവൻ !
ധത്സേ സ്മൃതം കിൻവിദം ? ||6.34 ||

208

നൈയഗ്രോധഘടേന ജന്യകലിതഃ
പട്ടാഭിഷേകോ ഭവേത്

ഏഹി ശ്രീഗുഹ ! ഹേതി ലക്ഷ്മണവചഃ
ശ്രുത്യാ ഗുഹേ പ്രേമതഃ |

ആരാദേത്യ പുരൈവ രാമ ! പയസാ
തസ്യാഭിഷേകോഭവത്

ക്ലപ്തസ്മേ കലിതാ ജടേതി വദതി
പ്രിത്യാ കിമേതത് സ്മൃതം ? ||6.35 ||

209

പുച്ഛം ശേഷസമാനമസ്യ ച തനുർ -
ദ്യാം വ്യാപ്യ ഭീമാ സ്ഥിതാ

സോഽയം മർകട ഏവ വേ ഗിരിരദോ -
ഹസ്മേ മഹാനൈക്ഷ്യത |

വവ്രാജാമ ച ദക്ഷിണാം ദിശമസൗ
നമ്രോതിരമ്യോധുനാ

സാകേതീയവചസ്ത്രിദം കില വിഭോ !
സുതേ സു മന്ദസ്തിതം ||6.36 ||

210

അഗ്രേ പാദുകയാ ദയാഭ്യധികയാ
പാർശ്വേപി ഭൂമീഭൂവാ
വായോരാന്മഭൂവാ പദാംബുജയുഗീം
സംഗൃഹ്ണതാ സാദരം |
ഛത്രം ചാമരയോർയുഗം ച വഹതാ
ഭ്രാത്യത്രയേണാവൃതഃ
സർവത്രാപി സുഹൃദ്ഗണൈസ്ത്വമതനോഃ
കിന്വേവമേവ സ്മിതം ? ||6.37 ||

211

|| ഇതി യുദ്ധസൂക്തം സമാപ്തം ||

ശ്രീഃ

ശ്രീമതേ രാമാനുജായ നമഃ

ശ്രീമതേ നിഗമാന്തമഹാദേശികായ നമഃ

॥ പ്രകീർണസ്തനഃ ॥

കവിതാജിതകൽപോലികൻയകാകാന്തവക്ഷസേ ।

കരുണാദിഗുണാഢ്യായ കമലാനിധയേ നമഃ ॥

വഡുവൂരിതിവർണ്യവൈഭവോ

വസുധായാം വരദേശ ഏധതേ ।

വസുധാസുതയാ രഘുത്തമോ

വരദോ യത്ര വിരാജതേ വിഭുഃ ॥ 7.1 ॥

212

വിഭവേ ഭവനേ വന്യേപി യോ

വിഭയേ വിശ്വവിലോചനോത്സവം ।

വിഭധാതി തമൈവ സാമ്പ്രതം

വിശതാം ശ്രീവഡുവൂർനിവേശനം ॥ 7.2 ॥

213

നിശി സഞ്ചരതീതി ചന്ദ്രമാഃ

വിജിതോന്യേന മുഖേന യുജ്യതേ ।

നിശിസഞ്ചരതാമരാതിനാ

വിഭുനാ നാമ വിഭേഹജാഭുജാ ॥ 7.3 ॥

214

കമലാവസുകുലോദിതാനനം

കമലം തേ ജയതീതി നോചിതം ।

കമലാവസുകുലോദിതാനനേ

കമലാനാം അഥ ശിഷ്യതോചിതാ ॥ 7.4 ॥

215

നിജഫാലതലേന രാഘവഃ

നിജതിമൃഗ്രതിമൗ സമുത്ഥിതം ।

ദ്വിജരാജമയം ജയൻ പുന -
ർദ്വിജരാജേന ധൃതോ മഹേ മഹേ || 7.5 || 216

സ്മിതചന്ദ്രികയാ സമുജ്ജ്വലം
വദനം രാഘവ തേ നു ചന്ദ്രമാഃ |
അഥവാ വികസത്സ്മിതേന തേ
വദനം തത് കമലം നവം നവം || 7.6 || 217

അധരം തവ ചാരു ശോഭതേ
സുധയാ കിം നു വിനിർമിതം വിഭോ ! |
നയനം മമ യത് പിബദ് മൂദാ
വിഗതം ഭാതി നിമേഷതഃ പരം || 7.7 || 218

അധരാമൃതപായിനാമുനാ
തവ നാസാബിലനിർഗതേന കിം |
മണിനാ ക്രിയത്യേത്ര നർതനം
ചലിതേനാഥ തവ സ്മിതേന വാ || 7.8 || 219

ഏകത്ര ഗണ്ഡേ തനയാം ധരൺയാഃ
ഏകത്ര ഗണ്ഡ്യനുജലക്ഷ്മണം ച |
വഹൻ ഖരാരിഃ പ്രതിബിംബഭൂതൗ
സ്വപദ്യഭാവം സ്വയമേവ വക്തി || 7.9 || 220

ജഹ്യാമഹം ജീവിതമപ്യഥ ത്യാം
സലക്ഷ്മണാമിത്യുദിതേ മുഖാന്തഃ |
ലഗ്നാവഭൂതാം തദുഭാവിതീമം
അധ്യക്ഷതോ ദർശയസിതി മൻയേ || 7.10 || 221

മുഹ്യന്തി ഖാനി നിഖിലാനി മുഖം ത്വദീയം
സമ്പശ്യതോ നനു ജനസ്യ തതോ മുഖം തത് |

അന്യത്ര തത് പുനരഭ്യുപചാരതസ്തത്
പത്യൂർന നീതിരിതിവത് ച വിമർശനീയം || 7.11 || 222

മുഹുഃ ഖമാലോക്യ വിലോക്യ ചന്ദ്രം
ലങ്കാവനേ രാഘവധർമപത്നീ |
“മുഖം ഹി രാമസ്യ സ ഏഷ മേഘഃ
സ ഏവ മേ യേന ദശാ മമേയം” || 7.12 || 223

അപങ്കമേതദ്വദനം ത്വദീയം
അഥ ത്വമീ പങ്കജമാമനന്തി |
സപങ്കതാമാത്മനി തേ വഹന്തഃ
സകമ്പനാഃ കിന്തു ഭവന്തി ഭൂയഃ || 7.13 || 224

പദ്മം മുഖം യേ തു വദന്തി ഭൂയഃ
പരാങ്മുഖാ ഏവ ബതാർധമാർഗേ |
പദോ ഹി മാം തദ്വഹതീതി പദ്മം
മുഖേന കോ വാ സദ്യശം വിദധ്യാത് || 7.14 || 225

സൗന്ദര്യസാരസദനം വദനം ത്വദീയം
മന്ദസ്മിതേന മധുരം മനുവംശനാഥ ! |
നന്ദനതൗഘനയനം നലിനം വിധൂയ
വിന്ദജ്ജയം വിജയദം ജയതീഹ മഹ്യം || 7.15 || 226

ഈഷദപി നേതി ശബ്ദഃ
നൈവ മുഖ്യേസ്മിൻ കദ്വപി സംഭവതി |
തസ്മാദാനനസംജ്ഞാ
സാസ്മിൻ സാർമാ മുഖേ ജയതി || 7.16 || 227

കൃഷ്ണാംബുദഹ്രീകരകാന്തിയുക്തഃ
ത്യുഷ്ണാവഹശ്രീജനകാത്മജായാഃ |

ഉഷ്ണാംശുവംശോദിതശീതരശ്മഃ
പുഷ്ണാതു ഭൂതിം മുഖശീതരശ്മഃ || 7.17 || 228

കാനനം വിശ സുതേതി വാർതയാ
കാഞ്ചനം കില യദാനനം ബഭൗ |
കാനനോദിതവചോന്യസാരിണഃ
സ്യാനനം മമ തദസ്തു ഭൂതയേ || 7.18 || 229

നാസാ ത്വദീയാ രഘുനാഥ ! സത്യം
ശ്യാസാകൃതിശ്രീശ്രുതിപേടികേയം |
ശ്രുതിം തവേമാം ച തതഃ സ്സൃശന്തി
ദൃഷ്ടിസ്സുദീർഘാ പൃഥുലാ വിഭാതി || 7.19 || 230

നാസാ ത്വദീയാ നയനാഭിധേന
നീലാബ്ജയുമേന കൃതാ സ്വമധ്യേ |
ശ്രീചമ്പകാഭിഖ്യസുമാഭിരാമാ
സമ്പശ്യതാം സൗതി സുഖം ദൃശോർനഃ || 7.20 || 231

ആനന്ദം നയനയോർനമതാം ജനാനാം
ആഭാം ബിഭർതി നലിനസ്യ നവസ്യ നിത്യം |
ആലംബനം നവനവാദ്ഭൂതകാന്തിഭൂഃ
ആഖ്യാതമാനനമിദം തവ തേന രാമ ! || 7.21 || 232

ആശ്ചര്യകാഷ്യാം നയനം നയനഃ
സൗന്ദര്യമാധുര്യമനോജ്ഞതാഭിഃ |
ആഭാതി സീതാസഖ ! യത്തവേദം
തേനാനനം നാമ ബിഭർതി നാമ || 7.22 || 233

ചമ്പകാതിരമണീയനാസികാ -
കമ്പമാനമണികാന്തിരാജിതം |

ബിംബരമ്യധുരാധരാശ്രയം
ചുംബതീവ വദനം മതിർമമ || 7.23 || 234

സാമിസോമരമണീയഫാലകം
സ്വച്ഛദർപണകപോലലാലിതം |
ആനനം മമ വിദാതു മാനസേ
രമ്യരാമ ! വധുവൂർനിവാസ തേ || 7.24 || 235

അജ്ഞനാസുതവിലോചനാദൃതം
രജ്ഞനം ജനകനന്ദിനീഹൃദഃ |
ഭജ്ഞനം ഭജദഘസ്യ മജ്ജുലം
സ്വം ജനം വദനമാതനോതു മാം || 7.25 || 236

ഭൂവിശേഷധനുഷാ സമൻവിതം
ബാണഘോണമതിരമ്യമാനനം |
താവകം നു ഭഗവൻ ! ത്യമേവ വാ
മാമകേ മനസി വർത്താം സദാ || 7.26 || 237

ചമ്പകേന കുസുമേന സമിതാ
താവകീ രഘുകുലേന്ദ്ര ! നാസികാ |
വിദ്രുമായരശൂഭാസനസ്ഥിതാ
കാപി മംഗലമയീവ ദേവതാ || 7.27 || 238

മാരുതാത്മജനിഷേവിതാ ബഹിഃ
മാരുതേന പുനരന്തരാശ്രിതാ |
നാസികാ തവ മനോഹരാ വിഭോ !
സന്തതിം ദിശതു സമ്പദാം മമ || 7.28 || 239

വിദ്രുമായരവിശേഷഭൂഷണം
സുദ്രുമം സുരഭുവസ്സുവാനനം |

സർവപുൺയജനകാല ! രാമ ! മേ
സർവപുൺയഫലദം സമാശ്രയേ || 7.29 || 240

കാനനേന ഭഗവന്നിഹാർമിതഃ
കാനനേഷു നിവസൻ മൂനീശ്വരാൻ |
സ്യാനനേന വചനേന സാർഥയൻ
സ്യാനനംഹസ ഇമാൻ കുരുഷ്യ നഃ || 7.30 || 241

ലാവൺയസിന്ധൗ വദനേ ത്വദീയേ
ലക്ഷ്മീരിയം കാചന നാസികേതി |
ലീലാവതീ സസ്മിതസുനകാന്തൗ
ലാക്ഷാനുലിപ്താഽധരജ്ജന ധാജ്ഞാ || 7.31 || 242

പദ്മേ ത്വദീയേ വദനേ നിഷണ്ണാ
പദ്മേവ നാസാ പരമാഭിരാമാ |
പദ്മാപ്ലവംശോദിതരാമഭദ്ര !
പദ്മസ്രഗാഽശ്യാ തവ ലോചനേന || 7.32 || 243

ലലാടചന്ദ്രാദുദിതാ തവേയം
ശ്രീനർമദാ കാചന നാസികേതി |
സംഗാഹതേ കിന്നിതി വാരിരാശിം
യത്രാധരം വിദ്രുമമസ്തി രമ്യം || 7.33 || 244

ലക്ഷ്മീരിയം കാചന സൗമ്യമൂർതിഃ
സത്യം ത്വദീയാ നനു നാസികേതി |
സ്മിതേന ചന്ദ്രേണ സഹോദരീതി
സംലക്ഷിതാ ഭാതി സഹാധരേണ || 7.34 || 245

ലക്ഷ്മീരിയം കാചന നാസികേയം
തവാനനാംഭോജവരേ നിഷണ്ണാ |

യാം ഭാരതീ സാധരസന്നിവേശാ
മന്ദസ്മിതാ പുജയതി സ്തൂഷേഹ || 7.35 || 246

ലലാടചന്ദ്രാദ് ഗലിതാ സുധേവ
നാസാഭിധാ കാചന ധോരണീയം |
യദഗ്രമുകൃതാമണിരേവ സോഽയം
തദ്ബിന്ദുരേതത് പ്രകടീകരോതി || 7.36 || 247

നാസാ പരാ കാചന ദേവതേയം
സീതാപതേ ! തേ നഹി സംശയോ നഃ |
ഭാസാ വിശുദ്ധോ നനു നാമ ഹാസഃ
സംസേവതേ യാം തു സഹായരേണ || 7.37 || 248

നാ നാമ ഹാസോ യദയം പുമാംസ്തത്
സാ നാമ നാസാ യദിയം ഹി നാരി |
നാസാ ച ഹാസോ നനു ദമ്പതീ തൗ
ഹാസോഽഥ നാസാം ശിരസാ ബിഭർതി || 7.38 || 249

മാധുർയചാതുർയമുഖൈരുപേതം
മന്ദസ്മിതം തേ മമ രാമ ! ഹൃദ്യം |
മന്ദഃ പരം സോഽഹമമീദിരീഷ -
ദലക്യതം മാം ദയയാ വിധേയാഃ || 7.39 || 250

ജാനാതി ജാത്യപി മനാഗപി നാനൃതം യത്
വക്ത്രം പ്രഭോ ! തവ മുഖം തത ഏവ സത്യം |
ശുദ്ധേന ഹന്ത മധുരേണ മൃദുസ്മിതേന
പുതായരേണ ജനതാം നിതരാം ധിനോതി || 7.40 || 251

ആനനം തവ വിലോക്യ സുന്ദരം
കാനനം വ്രജ സുതേതി സാ കഥം |

ഭാരതീ ഹ ജനനീ സുലോചനാ
ഭാരതീമസൃജദാഃ ! പരീക്ഷിതും || 7.41 || 252

ആനനം തവ കുരുഷ്യ മാനസേ
മാനനം പ്രതി ന ചിന്തയേതരത് ? |
സ്യാനന്വേപി മമ നാമകീർത്തനം
ഗാനനേത്യഹനുമൻമുഖാദൃതം || 7.42 || 253

വാനരേന്ദ്രഹനുഭൂഷണേന തേ
ദാനവേന മനുവംശഭൂഷണ ! |
ദാനവേന ച ധൃതം സ്വമാനസേ
ആനനം ഭവതു മാനസേ മമ || 7.43 || 254

മാനവം കുലമഭൂഷയത് ഭവാൻ
മാനസം ച മഹതാം തവാനനം |
മാനവേ മയി ദയാം വിധായ ഭദാഃ !
മാനസേ മമ നിവാസയാനനം || 7.44 || 255

ഗാനസേവനകുതുഹലാൻവിതേ
മാനസേ വസതി തേ കിലാനനം |
ത്യാഗരാജവിബുധോ നിദർശനം
നാഗരാജതനുരത്ര ത്വേനുള്ളഃ || 7.45 || 256

കാനനേഷു ചരതസ്തവ പ്രഭോ -
രാനനം കവിമുനിർവിലോക്യ തത് |
കാനനേഷു സ സതീം സരസ്വതീം
സ്യാനനേ കലയതി സു വർണ്ണയൻ || 7.46 || 257

മദനാന്തകചാപഭേദിനോ
വദനം തേ വസുധാസുതാപതേ ! |

സദനം രമണീയതാശ്രിയോ
മദനന്താതുലമംഗലാസ്സദം || 7.47 || 258

വസുമതീസുതാവൽലഭസ്യ തേ
വദനവാരിജം വാരിതാശുഭം |
വരവിലോചനം വാതജ്ജേഡിതം
വസതു മാനസേ മാമകേ സദാ || 7.48 || 259

പവനഭൂനൂതം പാവനം പരം
പശുപതേർമനഃപഞ്ജരസ്ഥിതം |
പരശുധാരിണഃ പഥി മൂനേർഗിരാ
പരമ ! തേ സ്മിതം ഭാവയേ മുഖം || 7.49 || 260

ശ്രീമൻ ! തേ മുഖജം മഹോ ഹി മഹിതം ശീതം സരഃ കോമലം
തസ്മിൻ തേ മുഖമേവ താമരസതാം രദ്യാം പരാം ഗാഹതേ |
തസ്മിൻ ക്രീഡതി നിസ്സമാ്തിമധുരാ സൗന്ദര്യലക്ഷ്മീർനവാ
സാ മേ സൗതു സുഖാനി സന്തതമിയം ശ്രീരാമചന്ദ്ര ! പ്രഭോ || 7.50 || 261

മന്ദോ ന മത്തോ ഭൂവി മാനവോസ്തി
ത്വത്തോ ഹി നൂനം ന പുമാൻ ഹി ധീമാൻ |
മന്ദസ്മിതം കേന തവാനന്വേദൂത്
മദർഥമേവേതി വിതർകയാമി || 7.51 || 262

മനുഷ്യരക്ഷാം ഭഗവൻ ! വിധാതും
മനുഷ്യതാമാപ ഭവാൻ യഥാ വാ |
സ്മിതം തഥേദം മമ രക്ഷണായ
മന്ദസ്യ മന്ദത്വമവാപ നൂനം || 7.52 || 263

സത്യം തദേതത് യദിദം സ്വപാർശ്വേ
യത്രാധരം സ്വേന സുധാമയേന |

ധാറ്റാ പരിഷ്കൃത്യ സരാഗമിന്ധേ
രക്ഷാധരാണാം ഹി ശുചിസ്വഭാവഃ || 7.53 || 264

ദ്വിജരാജതിരസ്ത്യതിം ദധത്
ത്യധരസ്യാപി പുരസ്ത്യൗതൗ രതം |
ഭവതോ രഘുനന്ദനാനനം
തദിദം ശംസതി സജ്ജനഃ പരം || 7.54 || 265

അഹോ ! വിശുദ്ധാം ദ്വിജപക്തിമന്തഃ
സംഹരാദയത്യേഷ കിലാധരോ യത് |
ത്വദാനനം തത്പ്രണയം വിധത്തേ
സർവസ്സഗന്ധേഷു തനോതി മൈത്രിം || 7.55 || 266

ദോഷോ മഹാനേഷ തഥ്യാപി രാമ !
ത്വദാനനം കർഷതി മാനസം നഃ |
സൗന്ദര്യസാരൈകനിയൗ ഹി ദോഷഃ
നോൻമേഷമൃച്ഛത്യപി ഭാസമാനഃ || 7.56 || 267

തവാനനം സാരസമേവ സത്യം
കന്യാ ഭുവഃ സാ രസമത്ര ഭുക്തേ |
സൗന്ദര്യഭൂസാരസമേതമേതത്
യത്സംസൃതിസ്താ രസമത്ര സൗതി || 7.57 || 268

കന്ദർപദർപം ഹരതസ്തുവേദം
മന്ദസ്തിതം വർണയിതും പ്രവൃത്തഃ |
മന്ദം പ്രതീദം സ്തിതമിത്യപീമം
മന്ദസ്തിതാർഥം പ്രകടീകരോമി || 7.58 || 269

മനോ ഹി ലോകേ മദയം സമസ്തഃ
മന്ദം തമേനം പ്രതി മത്സ്മിതം തത് |

മന്ദം സ്തുതം ജാതമിതീമമർഥം
മന്ദായ മഹ്യം വദസീതി ഭാതി || 7.59 || 270

സുധായരേ തവാധരേ ധരാസുതാകൃതാദരേ
വരാനനേ സ്ഥിരാസന്യേയി രാമ ! തേ രമേതരാം |
തവാനനം സരോരുഹം ദലം കിലാധര്യേത്ര തേ
മധു സ്തുതം മനോഹരം മമാന്തരസ്തു സന്തതം || 7.60 || 271

അധഃ സ്ഥിതം തവാനനേ തത്ത്വോധരം പ്രകീർത്തിതം
ന കേവലം തദേവ തേ വചോവിലാസസമ്പദി |
അകാരകസ്യ ധാരണം കരോതി യത്തത്ത്വോധരം
ധരാസുതാപതേ ! തരാം ജയത്യതോ മനോഹരം || 7.61 || 272

അമൃതം ധ്രിയതേ തത്ത്വോധരം
തദഹം തത്ര രതാ യദീതി നോ |
ധരയാ കൃതലാലന്യേധരേ
നിരതാ സ്യാമിതി ജാനകീവചഃ || 7.62 || 273

മുഖം ത്വദീയം ശരദിനുരേവ
സൗന്ദര്യസിന്ധൗ പ്രതിബിംബിതാംഗഃ |
ശരപ്രരോഹോന്യസ്യ സമീപഭൂമൗ
സന്ദൃശ്യതേ കിഞ്ചിദിവാപ്ലവൃദ്ധിഃ || 7.63 || 274

മുഖം ത്വദീയം ശരദിനുരേവ
കന്യാത്ര പാർശ്വേ ജനകസ്യ പുത്രീ |
ചാപോപി പാർശ്വേത്ര പരത്ര ഭാതി
സ്യാമിന്നിതഃ കിം നു വിമർശനീയം ! || 7.64 || 275

മുഹ്യന്തി ഖാനി സകലസ്യ യദീക്ഷണേന
മുഗ്ധാ ഖരസ്യ ഭഗിനീ യദലാഭവിദ്ധാ |

മുൻയുത്തമാ ഹൃദയവേ യദുപാസതേ തേ
മുഗ്ധം മുഖം മമ മുദം തദിദം തനോതു || 7.65 || 276

രാമ ! രാമ ! തവ രമ്യമാനനം
മാനസേ വസതു മാമകേ സദാ |
യേന സാ മതിരനേന സംസൃതേഃ
മാർഗതോ ഭവതി നിർഗതാ ബഹിഃ || 7.66 || 277

സമോന്നതസുനാസികം സരസമന്ദഹാസോജ്ജ്വലം
സരാഗമധുരാധരം സുഭഗഗണ്ഡസന്മണ്ഡനം |
സുധാകരപരാർധജിത് വിമലഫാലപാലീകലം
സദാ വസതു മാനസേ വദനമസ്യ സീതാപതേഃ || 7.67 || 278

രാമാനനശ്രീർമമ ഭാതു ചിത്തേ
യാ മാനവാനാമമൃതം തനോതി |
രാമാനനശ്രീർമമ മാസ്തു ചിത്തേ
യാ മാനവാനാമന്യതം പ്രസൂതേ || 7.68 || 279

രാമാനനശ്രീർമമ ഭാതു ചിത്തേ
കാമാദിദോഷാനപസാരയന്തീ |
രാമാനനശ്രീർമമ മാസ്തു ചിത്തേ
കാമാദിദോഷാനദിവർധയന്തീ || 7.69 || 280

യത്രാനൃതസ്തർശലവോഽപി ന സ്യാത്
തത്രാമൃതം നൃത്യതി സർവദൈവ |
അത്രാനനം ഭാതി നിദർശനം നഃ
മിത്രാൻവവായാത് ഉദിതസ്യ വിഷ്ണോഃ || 7.70 || 281

വദനം വസുധാസുതാമനോ -
മദനം വർധയദദ്ഭുതാകൃതി |

സദനം സകലശ്രിയാമിദം

മദനന്താഘതതേർനിവാരണം || 7.71 ||

282

ഇന്ദ്രാണീ ഭവതോ മുഖാദഭവതാം ഇത്യാഹ മാൻയാ ശ്രുതിഃ

സത്യം ഹാസസുധാ സുധാശനപതേഃ ജാതം നിദാനം ജനേഃ |

രക്തോ യോധര ഏഷ തസ്യ ശിവിനഃ രക്താം ശിഖാം ബിഭ്രതഃ

വേദോക്തിം നിപുണം പരം വിമൃശതാം അർഥോതിരസ്യോ

ഭവേത് || 7.72 || 283

ജാതോ ബ്രഹ്മണ ഏഷ തേ വദനതഃ ബ്രഹ്മബ്രൂവൻ തത് കഥം

ഹന്ത ! ബ്രഹ്മ സമാശ്രിതം സ്മിതമിദം കർണാശ്രിതം തത് പുനഃ |

സംരക്താധരരക്തമേതദുഭയം ബ്രൂതേ യതസ്തദ് ദ്യയം

കൃത്യാ കാരണമാവിരാസ വദനാത് ഇത്യസ്തി തത് സാന്വ്രതം || 7.73 || 284

അധരകിസലയാഘ്രം നാസികാകുഡ്മലം തേ

സുഭഗമസ്യണഗണ്ഡസ്ഥാനശാഖാന്തദേശം |

വിപുലവിതൂലഫാലശ്രീഫലപ്രാപ്തശോഭം

ഭജതി വദനമേതത് കൽപകാനോകഹത്യം || 7.74 || 285

പൗത്രസ്യ ബാണത്യമവാപ്യ സ ത്വം

പുരത്രയധ്വംസകരഃ കിലാസീഃ |

പുത്രസ്യ ബാണത്യമിദം മുഖേ തേ

മനോ ജനാനാം സ്വവശം വിധത്തേ || 7.75 || 286

നാസാഗ്രജാഗ്രൻമണിനാധരസ്തേ

മന്ദസ്മിതം ചാപി മനാഗിവേദം |

സംശാദിതേ കിന്വഥ സംസ്കൃതേ വാ

ദൃഷ്ടിം ജനാനാം ഹരതസ്തമേഷാം || 7.76 || 287

നാസാ തവേയം വദനസ്യ ഭൂഷാ
 ശ്യാസാവലീ വേദവതീഹ ജാതാ |
 ശ്യാസാവലിം ലോപയതി സു സത്യം
 ദാശാനനീം ആശരനാശകാരിൻ ! || 7.77 || 288

വിധുന്തുദത്യം വദനം ത്വദീയം
 പദ്മശ്രിയോ വാരണതാം ച ധത്തേ |
 തമാപി ചിത്രം കവയസ്സഭ്യേമീ
 വിധും ച പദ്മം ച മൂധാ വദന്തി || 7.78 || 289

രാഗം പരം ധൃതവതാ ദ്വിജപക്തിശോഭാം
 ഉച്ചൈസ്സദ്വപിദധതാ ദധത്വധരത്വം |
 അഗ്രേ ഗൃഹീതമപി തേ വദനം തദേതത്
 സമ്മാനിതം കില സതാം പതിദിർവിഭാതി || 7.79 || 290

ആനനം തവ വിഭാവയേ വിഭോ !
 കാനനം ന ഖലു തത്ര സംശയഃ |
 യസുതുംഗമൃഗലാഞ്ച്ഛരണം വഹ -
 ത്യംബുജാതമപി ശോഭനം പരം || 7.80 || 291

സീതാരാമാഭിരാമം സുദഗമതിതരാം
 പശ്യതാം മാനവാനാം
 ചക്ഷുശ്ചേതോഹരം തേ ദ്വിജഗണപരിഷ -
 ഷ്ഠാദകസ്യാധരാഘ്രം |
 ശ്രീമൻ ! സ്വാമിൻ ! തദേതദ് വദനമപി വിഭോ !
 ഭാതി തുൽയം തദേതത്
 ത്വത്കം സത്കം ച മാനുയം സദനമിതി ഭിദാ
 കാപി നാസ്തി ദ്യയോർവൈ || 7.81 || 292

ഉത്തമേ വദനമണ്ഡലേ ശുഭേ
 താവകേ ഭവതി യോധരഃ പ്രഭോ ! |
 സോധമേവ വഹതേ സുരാഗതാം
 തത്പരാഃ കിമുത തത്പരോ വദ || 7.82 || 293

നാസി കാമജയതോതി സുന്ദരഃ ?
 നാസി കാ സുഭഗജാനകീഹ സാ |
 നാസികേത്യകലയത് സ ധാവതീം
 നാസികാവിരഹിതാം ഹി ലക്ഷ്മണഃ || 7.83 || 294

നാസാദരസ്ത്യാപരി വർത്തമാനഃ
 സത്യം സരാഗോ ഭവിതേതി തത്ത്വം |
 നാസാധരോധം സ ഭവൻ സരാഗോ
 നിജാദരം ദർശയതീഹ യത്തത് || 7.84 || 295

നാസേതി നാരി രമണീയദേഹാ
 സാ ചോപരിഷ്ടാദിഹ സന്നിവിഷ്ടാ |
 തസ്യാം സരാഗോസ്ത്വധരഃ കിലായം
 തൻമന്ദഹാസോപി സ ജുംഭത്യേത്ര || 7.85 || 296

നാസാമിമാം യഃ കില സേവതേ സഃ
 നാസാരമാർഗേ രമതേ കദ്വാപി |
 നാ സാരഭൂതോ ഭുവനേ സ ഏവ
 നാസാം ഗിരാം കോപി വിപർയയോസ്തി || 7.86 || 297

നാസാഗ്രമുക്താദരണോത്തമസ്യ
 ഭാസാ ത്രസൻ രാഗയുതോധരോപി |
 ത്രാസാനുഷംഗേണ വിനാ കൃതസ്യ
 നാസാവഹോ നൈവ വികാരമേതി || 7.87 || 298

നാസാ വിഭോ ! ചമ്പകകുഡ്മലം തേ
 യസ്യായരഃ പൽലവതാം ബിഭർതി |
 പലാശതാം ലോചനയുമമേതദ്
 യത് പശ്യതാം നേത്രകുലം ധിനോതി || 7.88 || 299

നാസാ ന തേ ദീപശിവൈവ സേയം
 തത്രായരഃ പാത്രതയാ വിഭാതി |
 സുവർണ്ണപാത്രം കില ഫാലമേതത്
 തത്രാലകാഃ ധുമതയാ ലസന്തി || 7.89 || 300

മുഗ്ധം മുഖം തേ രഘുവംശനാഥ !
 ബിംബാധരം തുംഗസമാനനാസം |
 കപോലഫാലീയുഗലാദിരാമം
 മതിർമദീയാ പരിചുംബതീയം || 7.90 || 301

സ്തനോ യസ്യ ത്രിദശസമിതൗ സാമ്യമാപ്നോതി കിഞ്ചിത്
 സൗന്ദര്യശ്രീവിഹരണനിധിഃ സാജ്ജിനീ ദേവതാ വാ |
 മന്ദാകിന്ധയാ മകുടഗതയാ മണ്ഡിതാക്ലാതനാളഃ
 മന്ദോ ഹാസോ മമ ദിശതു ശം മൈമിലീവൽലഭസ്യ || 7.91 || 302

സുന്ദസ്ത്രീയോ ദീകരഗർജ്ജന്യേപി
 കുന്ദപ്രഭം കൗശികനന്ദിതം യത് |
 മന്ദസ്മിതം തൻമനുവംശകേതോഃ
 മന്ദസ്യ മേ മന്ദമപാകരോതു || 7.92 || 303

ഇന്ദോഃ സാമ്യം വഹതി വദനം യസ്യ രാകാനിശായാഃ
 സന്ദോഹം യോ വിതരതി മുദാം പശ്യതാം മാനവാനാം |
 സുന്ദോ നഷ്ടഃ സഹ സഹദുവാ യേന തസ്യാസ്യ ജേതുഃ
 മന്ദോ ഹാസോ ജയതി മധുരോ മാരുതേർദൈവതസ്യ || 7.93 || 304

വക്ഷഃ പ്രദേശേ മമ സംനിവിഷ്ടാ
 രാമാ രമാ വിഷ്ണുതയാ സ്ഥിതസ്യ |
 രക്ഷഃ പ്രദേശ്യേദ്യ നിവേശിതാഭൂത്
 ഇതി സ്മൃതം തേ മിതമസ്തു ഭൂതൈ || 7.94 || 305

മന്ദോദരീയം മയകന്യകാഭ്യസൃഃ
 മന്ദോദരോഭൂത് പതിരാസുരേന്ദ്രഃ |
 മൈന്ദസ്യ വാചേതി തവാനനേ യദ്
 മന്ദസ്മൃതം തത് കിമു രാഘവേദം || 7.95 || 306

മന്ദസ്മൃതം തേ മധുരാധരാന്തഃ
 സുധാനിധിം കഞ്ചന നിശ്ചിനോമി |
 യതശ്ച്യുതാം യത്സകൃദേവ വാണീം
 ആസ്യാദയന്തോ വിബുധാ ജയന്തി || 7.96 || 307

ഹാസോ ഹി മന്ദസ്തവ ഭാതി മാന്യഃ
 ദാസോഽപി മന്ദസ്തവ ചാസ്മി മാന്യഃ |
 നാസാശ്രയോഽയം ഭവതോഽസ്തി ദൃശ്യഃ
 നാ സാശ്രയോഽഹം ഭവതാസ്മി ദൃശ്യഃ || 7.97 || 308

മന്ദസ്മൃതേന മധുരാധരസംഗതേന
 നാസാപുടേന നവചമ്പകകോമലേന |
 സംവീക്ഷണേന സരസീരുഹസാരഭാജാ
 സന്താപ ഏഷ സകലോ മമ ശാന്തിമേതി || 7.98 || 309

ലക്ഷാർചനാനതജനാവനദീക്ഷിതസ്യ
 ശ്രീരാഘവസ്യ ഹൃദയം നിതരാം ധിനോതി |
 മന്ദസ്മൃതം മുഖസരോജവികാസദായി
 വ്യക്തം വദത്യഥ ഹൃദം പരമാഭിരാമം || 7.99 || 310

കന്യാപുഷ്യേ മജ്ജനശ്രീമഹ്യേസ്മിൻ
 കാകം ദൃഷ്ട്വാ കമ്പമാനാം തു സീതാം |
 ദൃഷ്ടശ്രീമൻമാരുതിസ്സംവിധത്തേ
 മനം ഹാസം മത്പ്രഭോ ! മജ്ജുലം ത്വം || 7.100 || 311

കർപൂരതപ്തം കരയോർമമ ത്വം
 പ്രദായ പാത്രം വ്യഥിതം വിധായ |
 മഹൗഷധം ചാമ മധു പ്രദായ
 മനസ്സീതം രാഘവ ! സന്തനോഷി || 7.101 || 312

ഏവം വ്യഥാ തേ ഭവിതാ ഭവേ ത -
 ഛാന്തിശ്ച സദ്യോ ന ഭയം പ്രയായാഃ |
 ഇതി സ്മിതം യത്തനുഷേ തദേവ
 മോദായ ഭൂയശ്ശരണം പ്രപദ്യേ || 7.102 || 313

തപ്തേന തപ്തം പയസാ കില ത്വാം
 അപാലയം ബാലതമം പുരേതി |
 ആലോക്യ മാം മനമിതി സ്മിതോസി
 വയസ്സവേദം ത്വരിതം പ്രയാതി || 7.103 || 314

വയശ്ച ഭൂയോ മനസസ്തഥ്യാപി
 വയോ നവം നാമ തമൈവ നിത്യം |
 ജയോദയം പുഷ്യതി ചിത്രമേതത്
 മനസ്സീതം നൈവ തമൈവ രക്ഷ || 7.104 || 315

മനസ്യ മേ മൻമമമർദിതസ്യ
 മാധുർയചാതുർയബഹിഷ്ഠൃതസ്യ |
 ധൈർയേണ ദൂരീകൃതമാനസസ്യ
 മനസ്സീതം മംഗലദം തവാസ്തു || 7.105 || 316

അമന്ദലക്ഷ്മീലലിതാലയായ
മന്ദധാരാമധുരാധരായ |
അനന്തസന്മംഗലദായകായ
മന്ദസ്മിതായാസ്തു നമോ നമസ്തേ || 7.106 || 317

വൈരാഗ്യവിജിതസ്യാനൈഃ പ്രപത്തിവിജിതേശ്വരൈഃ |
അനുക്രോശൈകവിജിതൈരിത്യുപാദേശി ദേശികൈഃ || 7.107 || 318

|| ഇതി പ്രകീർണ്ണസുന്ദരഃ സമാപ്തഃ ||